

O tome se ne govori – simboli grba Kraljevine Slavonije

Hrvatski je grb promjenama svoga oblika i sadržaja izražavao bitne promjene u povijesti Hrvatske, a prosječno obrazovan Hrvat, osobito mlađi naraštaj, zasigurno ne bi znao objasniti njegove elemente, niti ga to imalo zanima, što više živo im se fučka.

Povod za reportažu bila je slučajno uočena petokraka zvijezda u povjesnom grbu Kraljevine Slavonije na nedavno obnovljenom pročelju zagrebačke katedrale.

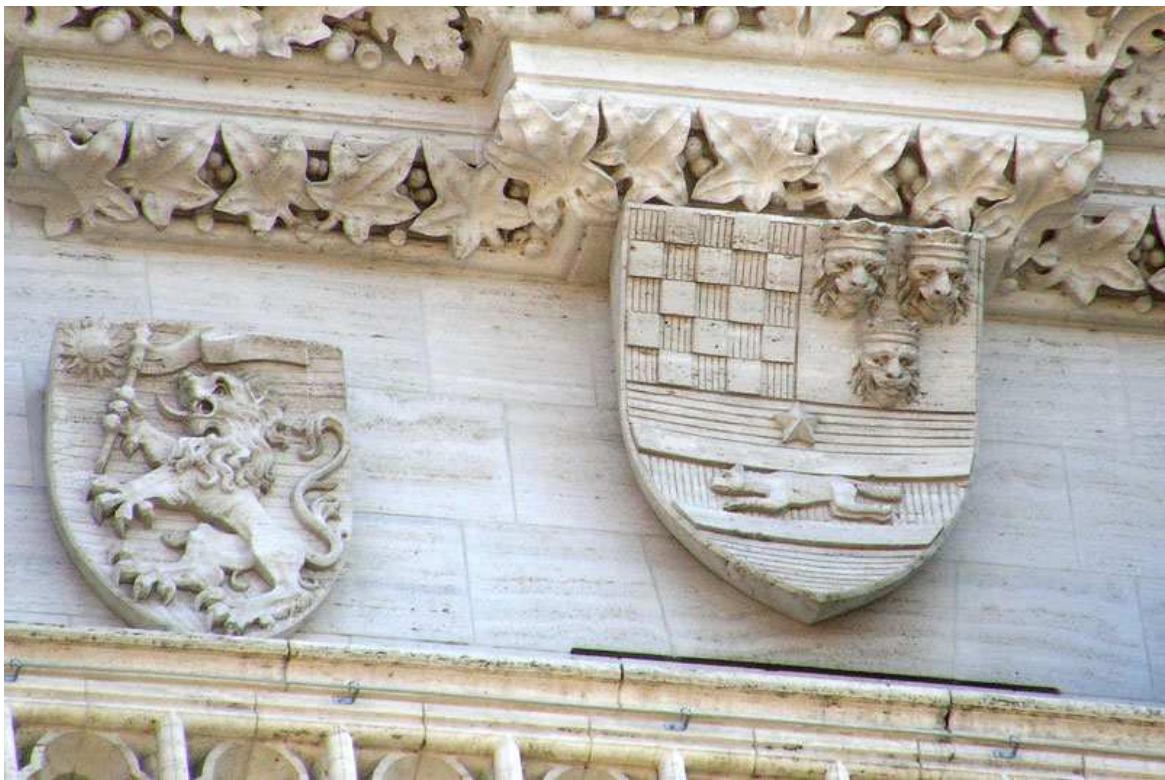
Budući da dostupna stručna literatura, a ni monografije i turističke brošure o našoj katedrali, nigrdje ne spominje zvijezdu petokraku u tom grbu koji je 1496. službeno označen šesterokrakom zvijezdom, kao i činjenicu da je obnovljeni grb Trojedne Kraljevine izradio akademski kipar, koji s Augustinčićem potpisuje autorstvo najvećeg spomenika Josipa Broza Tita (Velenje, Slovenija, 1977.), logično je bilo zaključiti da je grb krivotvoren ("[Davlova glava u zagrebačkoj katedrali](#)", HKV, 2008.).

Josip Broz u Velenju, 1977.

"Mi prihvatomo pozitivne tekovine prošlosti, ali odbacujemo ono što je negativno. A negativno je i to ako se stalno vraća u prošlost. Mi moramo gledati u budućnost. Na tim osnovama treba razvijati i saradnju među našim narodima: sa pogledom napred, a ne unazad." (J.B.Tito, Vjesnik, 12. oktobra 1972.)

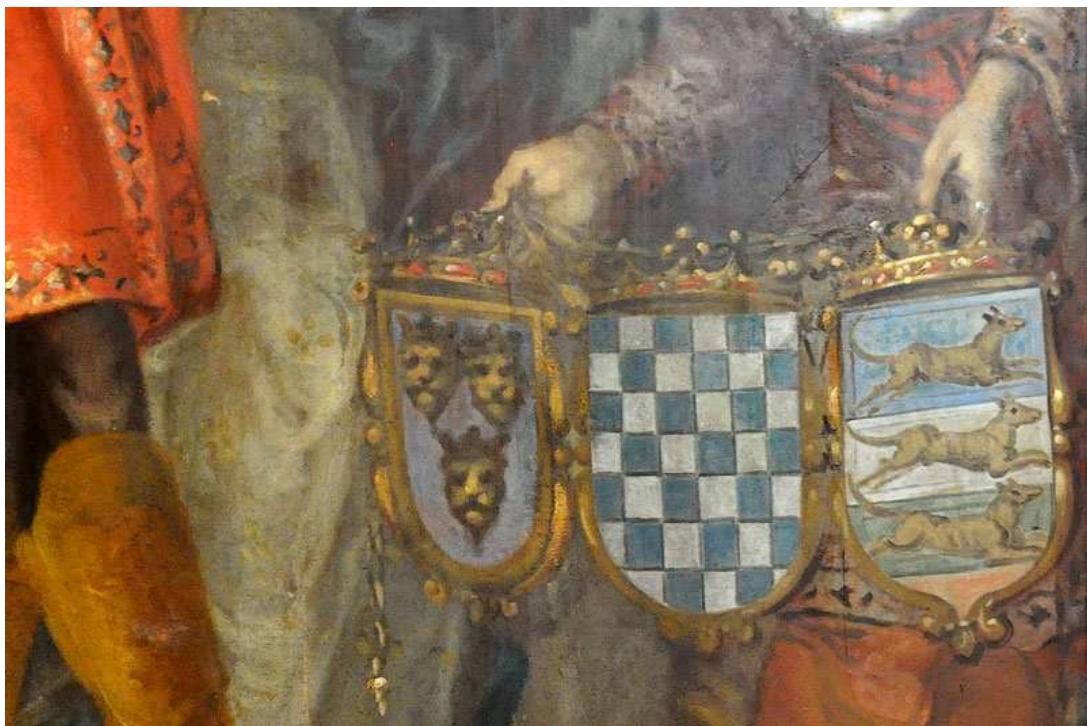
Godine 2011. časopis Odbora Zagrebačke nadbiskupije za obnovu katedrale "Naša Katedrala" (br.15) je objavio crticu: "Vladimir Herljević radio je nove grbove, **prema starima**, ispod kompozicije figura s Majkom Božjom na timpanu. Na timpanu je napravio novi grb kardinala Kuharića ..." Pametnom bi to bilo dovoljno. Arhitekt Herman Bollé (+1926.) je autor grba s petokrakom.

Grb Trojedne Kraljevine na visini od 45 metara iznad ulaza u katedralu

Značaj i smisao ove zamjene zvijezda ostaju nepoznati. Ne može se izreći pretpostavka o nesporazumu budući su Schmidt i Bollé grb Kraljevine Slavonije sa šesterokrakom zvijezdom postavili na krov crkve svetog Marka na Gradecu u Zagrebu.

Svuda neke zagonetke, osobito kad u našoj katedrali vidimo slavonski grb bez zvijezde (nadgrobni spomenik bana Tome II. Erdödy), sa šesterokrakom zvijezdom (sarkofag bl. Alojzija Stepinca), a do 1882. mogao se vidjeti i s tri hrta/psa (oltar sv. Ladislava).

S obzirom na tadašnje, ali i današnje specifične političke okolnosti u Hrvatskoj, nosi li motiv uklesane petokrake neku prikrivenu političku ili religioznu poruku?

Zet hrvatskog bana Ivana grofa Draškovića, potaknut neznanjem i nemarom sunarodnjaka, godine 1605. piše banu iz dvorca Opeke kod Vinice:

"... mene je na pisanje naše povijesti potaknula dužnost ... za koju sam smatrao da se treba ispuniti zbog ljubavi prema domovini ... O onima neću ni govoriti koji ne znaju za mnoga mjesta i događaje, koji Zagreb smještaju u Erdelj, Eger u Hrvatsku ... i koji se ne srame u djelima iznositi trice i očite neistine ..." "

"Pustimo prošlost, okrenimo se budućnosti" – mantra je političke elite ljevičarske falange koja za preodgoj Hrvata 2000. godine ukida emisije "Učimo Hrvatsku" i "Hrvatski spomenar" na HRT, a novinarku Mirjanu Rakić postavlja 2014. za članicu i predsjednicu Vijeća za elektroničke medije -- "koja je na popisu suradnika Udbe", a njezin šef "Goran Radman na popisu suradnika KOS-a" (Večernji list, 8. ožujka 2014.).

Povijest se, uostalom, ionako, navodno vrti u krugu. A priča o prošlosti je također priča o budućnosti. U svezi s tim, otimajući se "teoriji zaborava", toj našoj nacionalnoj disciplini, slijedi jako skraćena i pojednostavljena priča koja govorи o nama danas i ovdje.

"Tko ne razmišjava, tko ne prisposoblja prošlost sa sadašnjosti, taj ne vidi očita čudesa koja mu pod nosom bivaju" (Ante Starčević, 1867.).

Pannonia Savia i Pannonia Secunda

Nije moguće točno odrediti kada se pojmom "Slavonija" počeo odnositi samo na današnji prostor Slavonije koji je oduvijek bio prolazna zemlja osvajača svih vrsta, sve do naših dana kada je altruistična družina neohippy u ratničkom pohodu na Hrvatsku razorila i opljačkala Vukovo.

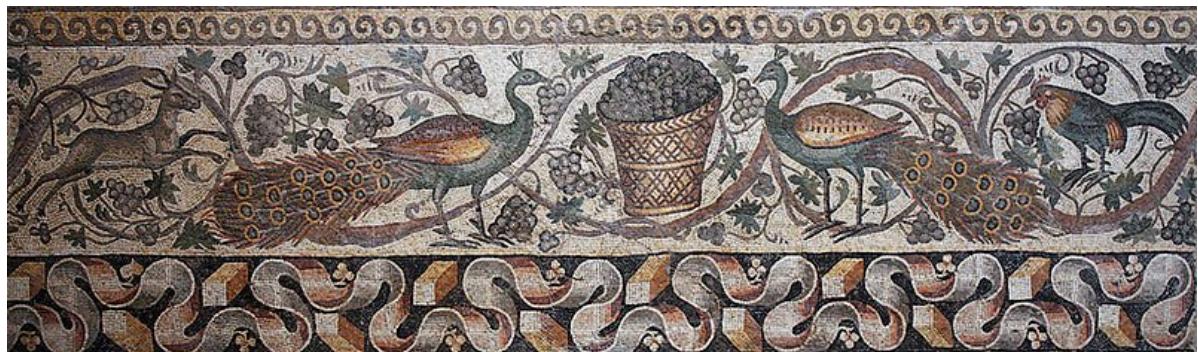

Rimske provincije u III.- IV. stoljeću; Aquileia (Akvileja), Salona (Solin), Siscia (Sisak), Sirmium (Mitrovica), Mursa (Osijek)

Prvi rimski car Oktavijan August dijeli starorimsku provinciju Ilirik (*Illyricum*) u dvije velike rimske pokrajine, Dalmaciju i Panoniju, u koje se uklapao i današnji teritorij Hrvatske. Toponim Illyricum bit će ponovno u uporabi od sredine XVI. st. sve do Napoleona i preporodnog Ilirskog pokreta.

Panonija je za vrijeme Dioklecijana (284 – 305.) podijeljena u četiri manje pokrajine. Sjeverno od rijeke Drave do Dunava - *Pannonia Prima* i *Pannonia Valeria*, a južno od Drave - *Pannonia Savia* (Savska

Panonija, administrativni centar u Sisku) i *Pannonia Secunda* (Druga Panonija, administrativni centar u Mitrovici).

Rimski mozaik sa simbolima mitraizma

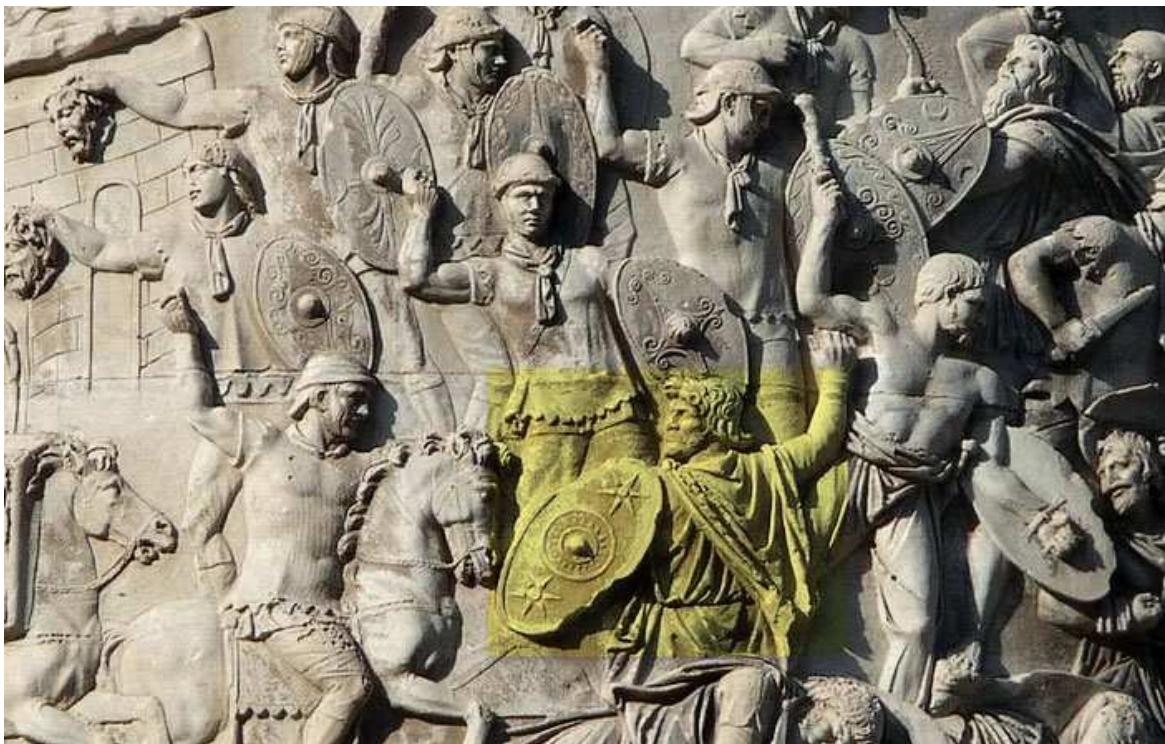
U poganskom ambijentu onoga vremena u Panoniji, uz autohtone keltske i ilirske bogove, s Rimljanim su tijekom II. i III. stoljeća došla i razna istočnjačka božanstva (tzv. "misterijske religije"). Kult perzijskog boga Mithre (*Deo invicto Mithrae*) intenzivno se proširio u južnom dijelu Panonije, a žarište mitraizma nalazilo se u Sisku.

Mitrovica je dolaskom Arija (+336.), protjeranog kršćanskog vjeroučitelja iz Aleksandrije (Egipat), postala novi centar širenja arijanskog krivovjerja – "Sin ne može biti Bog ili jednak Ocu" – ali i centar pokrštenja poganskih, poglavito germanskih plemena s onu stranu limesa (Dunav, Rajna): Zapadni Goti (Vizigoti), Istočni Goti (Ostrogotи), Langobardi, Franci, iranski Alani, Svevi...

Rimski carski novac (27. pr. Kr – 280. po. Kr.)

Motiv šesterokrake zvijezde i polumjeseca osobito je čest u doba cara Hadrijana (+138) i Septimije Severa (+211.) – carem ga je u Mitrovici proglašila "panonska" legija IV Flavia Felix. Novac se kovao i u Sisku, prvoj kovnici novca izvan Rima i Italije. Neko vrijeme u Sisku je bila i glavnica kovnica rimskog carskog novca.

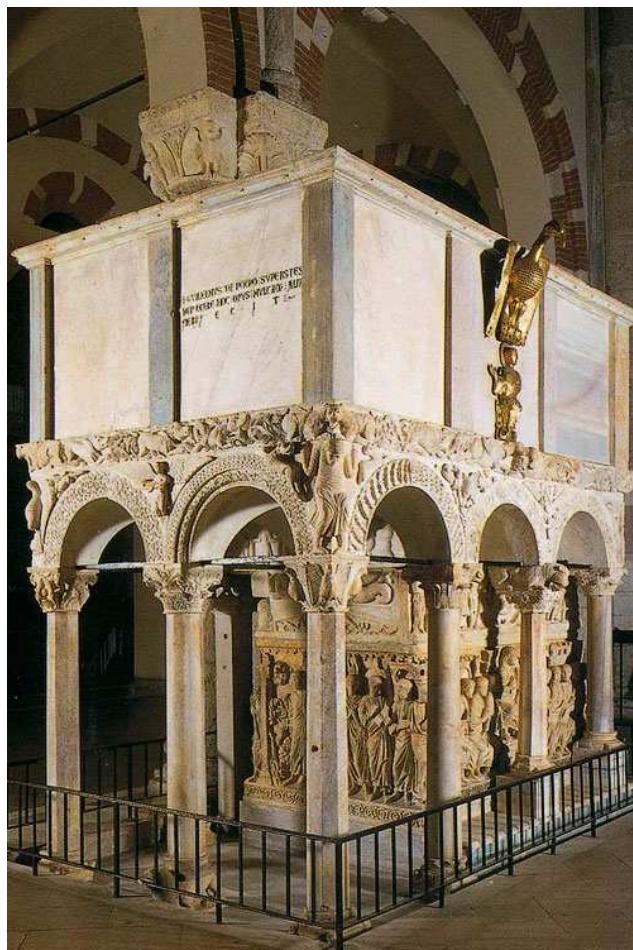
Trajanov trijumfalni stup u Rimu (106 – 113. po. Kr.); Dačanski ("rumunjski") vojnik okružen rimskim legionarima; Trajana je naslijedio car Hadrijan.

Širenje arijanizma na kršćanski Istok i Zapad poticali su rimski carevi Konstancij II. (rođen u Mitrovici), Valens (rođen u Vinkovcima) i carica Justina, a arijanski biskup Ulfila (+383.) je za pokrštenje germanskih plemena sastavio gotsko pismo (kombinacija grčkih i rimskih slova s gotskim runama) i njime prepisao Bibliju.

Trajanov trijumfalni stup u Rimu; Dačani u napadu na rimsku utvrdu.

Provincije Panonija i Dalmacija su podjelom Rimskog Carstva (395.) pripale Zapadnom Rimskom Carstvu. Rijeka Drina (*Drinus*) bila je razdjelnica Zapadnog i Istočnog Rimskog Carstva (Bizantsko Carstvo) u Europi, a od 1054. granica rimokatoličkog i pravoslavnog svijeta.

Sarkofag Flavija Stiliha (+408.), Bazilika Sv. Ambrozija u Milatu

Flavije Stiliho (sin Germana i Rimljanke, suprug nećakinje cara Teodozija I., vojni zapovjednik rimske vojske), posljednji stvarni vladar Zapadnog Rimskog Carstva ubijen je u Milatu, u državnom udaru cara Honorija.

Sarkofag Flavija Stiliha i *crux gammata*

Ubojstvo Stilija bilo je uvod u propast Zapadnog Rimskog Carstva. Iz osvete dio Stilihove vojske pridružio se vizigotskom kralju Alariku te zajedno u kolovozu 410. osvajaju Rim. Padom Rima prijestolnica Zapadnog Rimskog Carstva seli u Ravenu, novi centar arijanizma. Arijanizam je u Europi trajao, kako gdje, sve do VII. - XI. st., a na postavkama arijanizma je i jedan bivši hrvatski ministar napisao knjigu "Isus" (1994.).

* Bazilika svetog Ambroža u Milunu prvotno je bila posvećena kršćanskim mučenicima – Bazilika Mučenika (Basilica Martyrum). Izgrađena je 379 - 386. godine, a tijekom obnove i nadogradnje (1080 – 1140.) dobila je današnji izgled. Dao ju je izgraditi Ambrož (Ambrosius, kasnije proglašen svetim), "guverner" sjeverne Italije (372.) i pravovjerni milanski biskup (374.) izabran nakon smrti arijanskog biskupa Auxentiusa. Umro je u Milunu (397.), a njegovo mumificirano tijelo nalazi se u kripti bazilike. Ispod glavnog oltara je grob Ludovika II. (+875.), franačkog kralja Italije (844.) i cara Svetog Rimskog Carstva (855.). Njegovom smrću izumire zakonita muška loza dinastije Karolinga.

"Povijest Francuske započinje s Klodovikom [Clovis I., 481 – 511., dinastija Meroving], kojeg su Franci izabrali za kralja Franačke, a po kojima je Francuska dobila ime." (Charles de Gaulle)

Provincije Panonija i Dalmacija raspadom Zapadnog Rimskog Carstva (476.) ulaze u sastav Kraljevstva Ostrogota (493 – 553.) – Wagnerova "Germanska Ilijada" (Nibelungov ciklus).

Ostrogotske ukrasne kopče iz postave arheološke zbirke franjevačkog samostana na Visovcu.

Na području Biskupije kod Knina i šireg šibenskog zaleđa pronađene su ostrogotske ukrasne kopče oblika svastike – kukastog križa (*crux gammata*) sa četiri stilizirane orlove i sokolove glave. Simbolika označava blagoslov i sreću, Sunčev kotač, strane svijeta, godišnja doba ...

Libellus Gothorum (Knjiga o Gotima, XII. st.) spominje Gote i njihove vojne saveznike Hrvate, a po *Historia Salonitana* (Solinska povijesti, 1266.) doselili smo na ozemlje današnje Like (Gacka, Lika, Krbava) - najkasnije u doba ostrogotskog kralja Totile (541 – 552.).

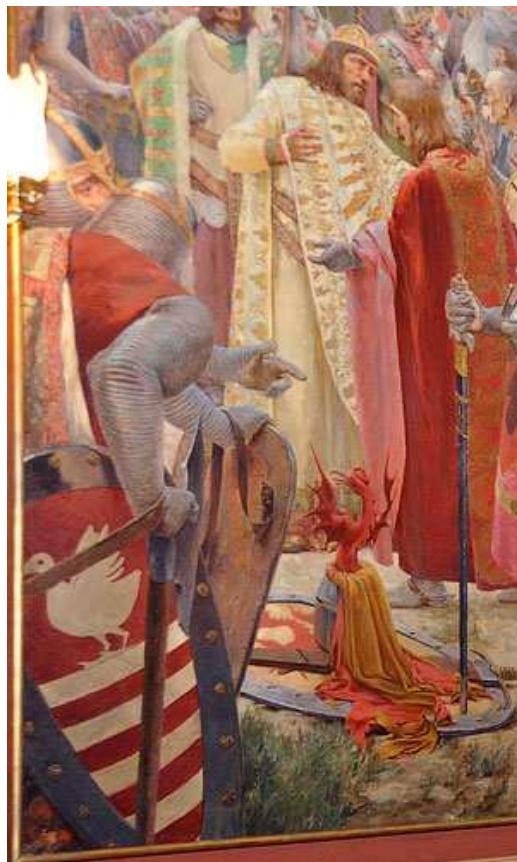
Tu je, između Velebita i Gvozda (Petrove gore) bila nova "pradomovina Hrvata" (Nada Klaić) i jezgra buduće hrvatske države iz koje se naziv "Hrvatska" proširio na jug i sjever.

Moguće su Hrvati čast bana, koju susrećemo od početka naše poznate povijesti, kao najvećeg plemenskog poglavara preuzeli od Gota. Naime, pedantni franački izvori, ali niti arheološki nalazi, nigdje ne spominju neku doseobu Hrvata s europskog sjevera u VIII. - IX. stoljeću.

*SDP i SDSS su 2012. godine Gvozdu vratili "vekovno srpsko ime Vrginmost", u kojem Hrvati čine 95% od 1.122 stanovnika.

* U Vrginmostu su rođene i poznate zvijezde "srpskih zemalja zapadno od Drine": Mile Mrkšić, Rade Bulat, Rade Malobabić, Branko Mamula, Pavle Jakšić ...

Narodi nam se kralj nebeski

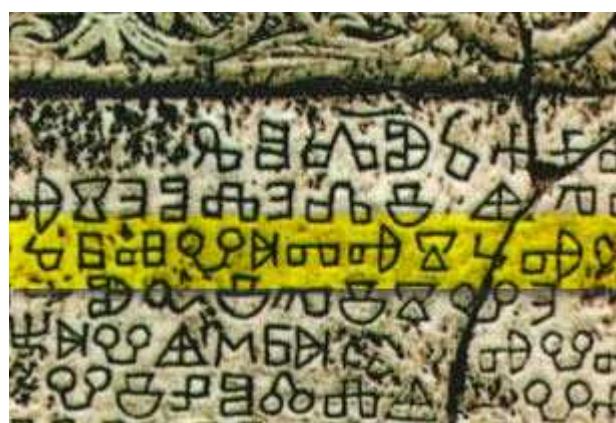
"Poljubac mira hrvatskih velmoža kralju Kolomanu 1102. godine", Oton Iveković (detalj, ulje na platnu, 1906.)

- Zlatna dvorana Odjela za bogoštovlje i nastavu (danas Hrvatski institut za povijest u Zagrebu)

*Pavao iz roda krbavskih banova Gusića, sa sjedištem na Krbavi (Udbini), sudjelovao je kao jedan od 12 predstavnika plemstva (župana) starohrvatskih plemena pri izboru ugarskog kralja Kolomana za hrvatskog kralja. Koloman ih je tom prigodom, navodno, redomice izljubio ("poljubac mira").

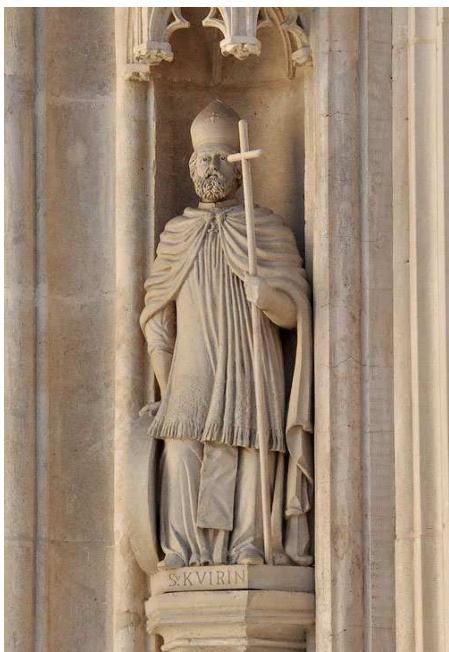
Gusići se od 1287. nazivaju Kurjakovići. U štitu grba imaju lik guske. To su naše prve "**guske u magli**" (1102.), a put "gusana u maglu" (1918.) nije mogao sprječiti ni Stjepan Radić.

*Ivan Karlović Krbavski (sin Karla Kurjakovića i Doroteje rođ. Frankopan), hrvatski ban (1521-1524. i 1527-1531.), sudjelovao je pri izboru Ferdinanda I. Habsburga za hrvatskog kralja (1527.).

Bsputno napominjemo da se glagoljica posebno održala na prostoru kojim su vladali Goti, na nekadašnjoj teritoriji Liburnije (npr. Krk, Gacka, Lika, Krbava), ali i u Panoniji. U Srbiji nema joj ni traga.

Glagoljica je vjerojatno u uporabi bila od IX. stoljeća. Veći broja glagoljskih slova nesumnjivo su bliska gotskim runama, a neka etruščanskim slovima. Najznačajniji spomenik rane hrvatske pismenosti glagoljskim pismom (Z'V'NIM(I)R KRAL' HR'VAT'SKI) pronađen je u Jurandolu na otoku Krku.

Kršćanstvo se u južnoj Panoniji počelo širiti u III. stoljeću. Odmah nakon koncila u Niceji (325.) utemeljene su crkvene pokrajine u Rimskom Carstvu. U Dalmaciji je Salonitanska metropolija (nadbiskupija) sa sjedištem u Solinu, a izravno podređena crkvenom središtu u Rimu, obuhvaćala i dvije biskupije u Savskoj Panoniji sa sjedištem u Sisku i Ludbregu (Iovia).

*Euzebije Cezarejski navodi da je na saboru u Niceji "bio čak i jedan biskup iz Perzije i Velike Indije"

Biskupije Cibalae (Vinkovci) i Mursa (Osijek) u Panoniji Drugoj bile su pod crkvenom jurisdikcijom Sirmiumske (Srijemske) metropolije sa sjedištem u Mitrovici.

- Sv. Euzebije (+259), prvi vinkovački biskup iz doba ilegalnog kršćanstva, i prvi kršćanski mučenik u Panoniji, pogubljen u doba cara Valerijana.
- Sv. Kvirin (+303), prvi sisački biskup pogubljen u doba cara Dioklecijana; Sisačka biskupija je jedna od najstarijih, ali i najmlađa hrvatska biskupija utemeljena 5. prosinca 2009. (papa Benedikt XVI.). /Sv. Kvirin – zapadno pročelje crkve Sv. Marka na Gradecu u Zagrebu/
- Sv. Polion (+304.), spaljen na lomači u Vinkovcima.
- Sv. Anastazija/Stošija (+304.) spaljena na lomači i pokopana u Mitrovici; od 810. godine zaštitnica je grada Zadra.
- Sv. Martin (+397.) rođen u Prvoj Panoniji, prvi svetac koji nije bio mučenik; arijanci su ga prognali iz Milana; na njegov blagdan Martinje krsti se mlado vino.
- Sv. Jeronim (+420.) rođen u Savskoj Panoniji, u mjestu Štrigova (Stridon) pokraj današnjeg Čakovca; živi u Rimu u vrijeme prijelaza s grčkoga liturgijskog jezika na latinski; Jeronimov prijevod Svetoga pisma s hebrejskog i grčkog izvornika na latinski jezik ("Vulgata") je od vremena franačkog cara Karla Velikog (800.) bio važeći biblijski tekst za cijelo Franačko Carstvo.
- Sv. Dujam (+304.), prvi solinski (salonitanski) biskup pogubljen u doba cara Dioklecijana; zaštitnik je grada Splita.

Tijekom 250 godina avarske dominacije u Panoniji (do kraja VIII. stoljeća), osobito nakon razaranja Mitrovice (582.) i Solina (614.), propao je antički svijet, a s njim najvećim dijelom i kršćanstvo u Panoniji.

Krštenjem Hrvata u VII. i VIII. st., koje počinje na obali Jadrana i širi se u unutrašnjost zemlje sve do Drave, kršćanstvo postupno opet oživljuje.

Lobor – pleterna ornamentika na ulomku oltarne ogradi iz predromaničke crkve (IX. – X. st.) ukazuje na vezu s analognim fragmentima iz dalmatinske Hrvatske u doba kneza Trpimira [benediktinska crkvica u Rižinicama kod Solina - *PRO DUCE TREPIM(ero)*, IX. st.]

*Zbog nekog razloga su latinski nazivi ranih titula hrvatskih vladara (*duce*, *dux*, *banum*) različiti u hrvatskom prijevodu: najčešće se rabi naziv knez (npr. knez Trpimir), a ne izvorniji ban (ban Trpimir).

Lobor, nekada rimska utvrda na obroncima Ivanščice u Hrvatskom zagorju, je u sklopu stare Sisačke biskupije i Akvilejskog patrijarhata (oko 800. godine) bio jedan od najvažnijih misionarskih središta za pokrštenje današnje sjeverne Hrvatske.

* Područje današnje crkve Majke Božje Gorske u Loboru je jedan od najvažnijih lokaliteta hrvatske suvremene arheologije. Ovdje postoje ostaci kršćanskih crkava u neprekinutom nizu od početka do danas: ranokršćanska bazilika (V. ili VI. st.), crkva iz karolinškog doba – s nizom grobova koji vjerojatno pripadaju prvim doseljenim Hrvatima i ovdje pokrštenim – (oko 800. godine), predromanička (IX. – X. st.), romanička (XII. – XIII. st.), kasnoromanička - rano gotička s očuvanim freskama (XIII.-XIV. st), gotička (XIV.) i današnja barokizirana gotička crkva (XVIII. st.).

Najstarija hrvatska božićna pjesma ("božićna himna") – **Narodi nam se kralj nebeski** – potječe iz XII. st., a zapis te pjesme u kajkavskom jeziku nastao je u Hrvatskom zagorju u vrijeme prvih Arpadovića.

Daruvarske Toplice (Aquaee Balissae) – krsni zdenac (X. - XI. st.)

Predromanički okrugli krsni zdenac (*piscina*) iz Daruvara ukrašen je simboličnim prikazom krštenja i izvora života: paunovi i golubi uz zdjelu (kalež), i zečevi oko drva. Krug simbolizira vječnost.

Već spomenuti sveti Ambrozije iz Milana, koji je osobito štovao Majku Božju, u broju **OSAM** vidi simboliku rođenja i božanski život (npr. osmerokraka zvijezda), pa većina ranokršćanskih piscina ima poligonalni oblik, najčešće oktagonalni (osmerostranični).

Na području Akvilejskog patrijarhata, sa sjedištem u Akvileji (552 – 1238.), krsni zdenac obično ima **ŠEST**erostranični oblik (heksagonalna piscina).

Replika Višeslavove mramorne krstionice (VIII. – IX. st.); [Muzej ninskih starina i Crkva hrvatskih mučenika na Udbini](#)

Rani kršćani su po uzoru hebrejske sinagoge počeli zajedno s crkvom graditi i posebne prostorije za slavljenje sakramenta krštenja, a kasnije i odvojene zgrade. Tipični su primjeri Arijanska krstionica osmerokutnog oblika u Ravenni (oko 440.g.) i krstionica sv. Ivana Krstitelja u Firenci (1059 – 1128.) izgrađena na temeljima krstionice iz V. stoljeća.

Krstionica kneza Višeslava (svećenika Ivana?) iz Nina, s prostora na kojem se u ranom srednjem vijeku nalazila jezgra hrvatske kneževine u trokutu Nin-Solin-Knin, najznačajniji je kršćanski spomenik u Hrvata. No

neki tako ne misle, pa žele Višeslavovu krstionicu izbaciti iz hrvatskog spomeničkog blaga (Nikola Jakšić, Zbornik "Povjesno nasljeđe i nacionalni identitet", Zavod za školstvo Republike Hrvatske, Zagreb, 2006., 40–45.).

Hrvatska tropismenost

Rudin Grad – Rudinske glave (1115 - 1200.)

U srcu Slavonije, na južnoj padini Psunja zapadno od Požege, nalazio se Rudin Grad (Rudina) s benediktinskim samostanom i crkvom sv. Mihovila arkanđela iz XII. stoljeća. U temeljima samostana otkopane su 22 romaničke skulpture ljudskih likova krupnih očiju, tzv. Rudinske glave, po kojima je Rudina prozvana "biser romanike u Slavoniji".

*Prikaz likova (žene?), a s obzirom na karakteristični stav, tj. raširene ruke s velikim dlanovima, vjerojatno predstavljaju orantice kakve nalazimo na stećcima ([bilizima](#)). Predimenzionirani dlanovi orantice naglašavaju dramatični trenutak kada se pokojnica obraća i prikazuje svome Stvoritelju.

Pronađen je i fragment nadgrobnog kamena benediktinskog redovnika Jana s kratkim natpisom "+BRAT IAN+". To je najstariji hrvatski tekst (prijevod XII. u XIII. stoljeće) s područja između Save i Drave, i prvi hrvatski tekst pisan latinicom.

U Rudinama je pronađen i glagoljički ulomak, navodno jedan od najstarijih hrvatskih glagoljskih nadpisa iz XI. – XII. stoljeća. Stariji od njega bio je onaj iz vremena Baščanske ploče, pronađen na gradini Subocka kod Novske – "počiva vod Bu(di)mir sin (Pri)bibla Sudemi(rova) 1095" – koji je u vrijeme Jugoslavije "netragom nestao".

"U nas prevladava teorija da glagoljica i staroslavensko bogoslužje ne postoje prije svete braće Ćirila i Metoda i da je preko njih ili preko njihovih učenika jedno i drugo dospjelo u Hrvatsku iz Moravske. Nitko još do sada nije pronašao za to čvrste dokaze, nego se samo donose slabo uvjerljive pretpostavke... Najprije je teško povjerovati da su Hrvati dobili glagoljicu iz Moravske zato što ondje nije sačuvano nijedno slovo uklesano ili urezano u tvrdnu materiju, a Hrvatska se s pravom diči svojom tisućletnom glagoljskom kulturom, gdje se glagoljica nalazi upisana i u kamenu i željezu, u drvu i pergamentu, a dakako najviše na papiru.

Vjerovati da je to došlo iz Moravske izgleda mi kao vjerovati da je negdje nastalo jezero iz izvora za koji se ne zna je li ikada imalo vode." (Gospićko-senjski biskup mons. dr. Mile Bogović, "Okolnosti pojave i razvoja glagoljice na hrvatskom području do 1248. godine", Glagoljica i hrvatski glagolizam. Staroslavenski institut - Krčka biskupija, Zagreb – Krk, 2004., str. 247 – 260)

Zemljovid iz vremena kneza Borne (+821.) i Ljudevita Posavskog (+823.).

Stara hrvatska plemena (*Horoatos, Horuatos*) naseljavaju zaleđe Liburnije (VI. - VII. st.), jezgru buduće hrvatske države (Kraljevina Hrvatska) na teritoriju Gacke, Like i Krbave. Dio se Hrvata iz toga zavelebitskog zaleđa, kojim se proširila hrvatska vlast po cijeloj Liburniji, doselio na teritorij Dalmata i tu bio pokršten od latinskog svećenstva. Uslijedilo je postupno pokrštenje Hrvata u unutrašnjosti Liburnije i na sjeveru današnje Hrvatske.

*Pokrštenje Hrvata počelo je oko Splita u vrijeme pape Ivana IV. Dalmatinca (640-642.), a već 680. Hrvati su potpisali "Ugovor rimskog Pape s Hrvatima" [poslanica pape Agatona (678.-691.) bizantskom caru Konstantinu IV. iz 680., i arheološki nalazi].

Crkvina (Biskupija) kod Knina – Karolinške dječje pozlaćene ostruge (iz grobnice unutar crkve Sv. Marije) i ženski nakit ubrajaju se među najljepše u Europi IX. stoljeća.

Sjeverna područja današnje Hrvatske dolaze 796. godine pod franačku vlast, a već 803. Franci drže čitav teritorij od Drave do Jadranskog mora. Hrvati su u Paderbornu (jugozapadno od Hannovera) priznali vlast Franaka (Karolinga), a vladali su kao vazali praktički samostalno i bili stvarni vladari određenog područja.

Prvim pouzdano zabilježenim hrvatskim kneževima smatraju se Borna (810 - 821.) i Ljudevit Posavski (810 - 823.). Borna je prema povijesnim izvorima vladar "Hrvata i Dalmatina", knez dalmatinske Hrvatske (Liburnija i Dalmacija), a Ljudevit Savsko-dravske (*Pannonia Savia*), koja se ponekad naziva i Posavska ili Panonska Hrvatska, sa sjedištem u Sisku.

Humac (predgrađe Ljubuškog) - mač, ostruge i vrhovi strijelica iz karolinškog doba (IX. st.) – Muzej franjevačkog samostana Sv. Ante Padovanskog

Karolinška nazočnost definitivno je uključila hrvatski prostor u krug zapadnoeuropskog kršćanstva i kulture europskog zapada. No, Hrvatsku ustrajno žele pobalkančiti još od one "pijane novembarske noći" kad je odvedena u "balkansku krčmu".

Zemljovid iz vremena kneza Trpimira (+864.); Kraljevina Hrvatska je prostorno najveća u vrijeme kralja Petra Krešimira IV. (1058 – 1074.)

Hrvatska država je svoje prvo međunarodno priznanje zadobila 21. svibnja 879. (papa Ivana VIII.) u vrijeme kneza Branimira (879- 892.), a drugo 13. siječnja 1992. (papa Ivan Pavao II.) u vrijeme prvog predsjednika samostalne Republike Hrvatske, dr. Franje Tuđmana (1992–1999.).

*Valja spomenuti da su Nezavisnu Državu Hrvatsku (1941-1945.), bez dijela današnjega teritorija Republike Hrvatske, *de iure* priznale tri od četiri tadašnje svjetske velesile.

*Branimir je prvi hrvatski vladar (*dux Chruatorum*) koji je dalmatinskom Hrvatskom zavladao potpuno, neovisno i od Franaka i od Bizanta, a Mletci kao saveznici Bizanta su za plovidbu Jadranom godišnje morali plaćati "Danak mira". Do veleizdaje i ZERP-a doći će nešto kasnije.

Gospičko-senjski biskup mons. dr. Mile Bogović na arheološkom lokalitetu katedrale Sv. Jakova Starijeg na Krbavi (Udbini).

Krbavska biskupija je prva hrvatska biskupija sjeverno od Velebita ([Katedrala Sv. Jakova Starijeg](#)), utemeljena odlukom crkvenog Sabora u Splitu 1185.

Splitski arhiđakon Toma (+1268.) piše da je do XI. stoljeća crkvenu jurisdikciju "po svemu Hrvatskom kraljevstvu sve do rijeke Drave", pa tako i područjem Savske Panonije, vršio *episcopus Chroatensis* - "dvorski biskup Hrvata" sa sjedištem u Ninu ([Prva katedrala u Hrvata](#)) i Kninu.

Pretposljednji je hrvatski kralj Zvonimir, zajedno s ministrima, strijeljan u ime *Bože pravde* u zavjetnoj spomen-crkvi Sv. Marije u Crkvini (Biskupiji) kod Knina – 1992. godine ([Selo Biskupija kod Knina - zatiranje hrvatskog identiteta](#)). To su poznate činjenice, ali danas nije politički korektno na njih podsjećati. Mi moramo sve zaboraviti. Mi ne moramo znati ni ono osnovno o našoj prošlosti. Mi ne smijemo znati tko su bili naši udbaški i kosovski utjerivači straha i čuvari ("Pustimo prošlost i okrenimo se budućnosti"). Ali zato moramo znati koji broj čarapa nosi neka domaća ili svjetska fufica.

*Isto tako, teško je reći zašto se ni danas nije promijenila retorika Srpske pravoslavne crkve, koja je bez ustručavanja podržavala srpsku agresiju na Hrvatsku. Tako patrijarh Irinej u božićnoj poruci (2014.) želi sretan Božić "svojim sunarodnjacima u Dalmaciji, Hrvatskoj, Slavoniji, Lici, na Kordunu i Baniji" – sve lepo po liniji Virovitica-Karlovac-Karlobag. Velikosrpski "Memorandum 2" SANU. Tko ne vjeruje da je tome tako neka pročita reportažu o "srpskim krajevima" u Hrvatskoj objavljenoj 2001. u službenom glasilu Srpske pravoslavne crkve "Pravoslavlje".

Lepo gore hrvatske zastave u Beogradu (2012.) pred očima našeg ministra Srbijanca Željka Jovanovića. Jer su "Srbi u Hrvatskoj" ugroženi. Zato premijer [Zoran Milanović](#) zaziva Beograd (2013.) tražeći hitnu pomoć protiv hrvatskih nacionalista. Desničarske falange. Ustaške zmije.

Krvoloci i anđeli

Hrvatska javnost slabo pamti, a oni koji danas izlaze iz škola hvale se svojim neznanjem ("Živila nam državna matura!"). To naše nedostatno znanje o hrvatskoj povijesti i kulturi produbljuju oni koji su imali 45 godina da stvore hrvatsku državu i nisu to učinili.

Današnji neprijatelji hrvatske samostalnosti su po ideološkoj zadrtosti daleko nadmašili svoje ideološke i biološke roditelje.

Hrvati su bili prljavi koljači, a Tomislav nije ni okrunjen

Autor: Vlado Vurušić, Adriana Piteša

Objavljeno: 21.11.2009

• Hrvatska

Jutarnji list 2009. i 2013. godine. Ista obrada teksta ponovljena da "đaci na brdovitom Balkanu" utvrde gradivo. Zbog manjkave naobrazbe.

Naslov "Hrvati su bili prljavi koljači ..." djeluje kao preslika naslova iz jugoslavenskog tiska u Hrvatskoj početkom devedesetih godina prošloga stoljeća, kakve su pisali neka od "istaknutih imena" današnjih medija. O urođenoj krvoločnosti prljavih Hrvata.

Takvima je Milan Ivkošić odgovorio u jednom novinskom članku – "Krvoloci i anđeli" – (Globus, 13. ožujka 1992.): "...da je hrvatskog ratnika rodila majka, da ga je voljela, da se u djetinjstvu igrao, da je bio disciplinirani vojnik, da je volio svoju domovini i za nju ginuo ... Ali ne! Ustaša se nije u djetinjstvu igrao, čim se rodio uzeo je – nož u ruke i stao tražiti Srbe i Židove".

Jutarnji LIST
www.jutarnji.hr

Tjedna akcija!

JOSIPOVIĆEVA ISPRIKA ŽIDOVIMA:
**Ustaška zmija
je oslabljena,
ali je još tu**

Ovom bismo prigodom istaknuli izuzetno zanimljivu izjavu Ive Josipovića u Knessetu (2012.) gdje je ustvrdio da u srcu naše nacije gmiže otrovna guja, ustaška zmija. Od skladatelja "nove pravednosti" očekivali bi izjavu da u srcu naše nacije danas gmiže udbaška zmija, a ne nastavak srbočetničko-komunističke politike prema hrvatskom narodu. I dodjelu državnog odlikovanja novinaru/novinarki, u Haagu dokazanim suradnicima KOS-a. *Tancaj, tancaj crni kos, kak bum tancal kad sam bos ...*

Zagreb - Augustinčićev "Dječak" (1950.) na Trgu kralja Petra Svačića

Mannequin-pisse ("Dječak") je na simboličkoj razini najprikladnija skulptura za Trg kralja Petra Svačića, posljednjeg kralja hrvatske krvi ubijenog na Gvozdu (Petrovoj gori) 1097. godine, u posljednjem pokušaju ognjištara (povampirene desnice) da sprijeći dolazak stranaca na vlast u Hrvatskoj. Da je bilo slove među Hrvatima možda ne bi pao.

"Ne, ja nisam sam. Pokraj mene stoje

Ljudevit, Braslav, Mojslav, Tomislav.

Iz zemlje niču, iz pare krvave.

Svi gledaju me. Znam čega se boje.

Posljednji vladar mora da se sruši

S krunom na glavi, s ponosom u duši!"

Zato je vazda napredno "ljevo" mahanje pimpekima, nabijanje guza na plastične penise, povraćanje i pišanje ispod svečanog zastora hrvatskih nacionalnih preporoditelja (koji je Vlaho Bukovac dovršio 1895.) na sceni zagrebačkoga Hrvatskoga narodnog kazališta u predstavi *Viva Verdi*, zapravo zapišavanje ognjištara, tog "zatucanog" i "neprosvijećenog" "desničarskog barbarogena" "pećinarskog mentaliteta", ali i hrvatske kulture i hrvatskog identiteta.

Tko to stvarno ne vidi i ne osjeća je mentalni bolesnik.

Kralj Petar Svačić/Snačić na vidikovcu "Kamičak" iznad Visovačkog jezera ([Gospa od Milosti na Visovačkom jezeru](#))

Ubojstvom kralja Petra Svačića/Snačića (+1097.) na Gvozdu mijenja se središte političke moći dolaskom mađarske vladarske kuće Arpadovića na hrvatsko prijestolje.

* Stjepan Gunjača je, navodno, uvjerljivo dokazao da je kralj Petar Svačić poginuo na današnjoj Kapeli (Velikoj ili Maloj?).

Krunu i naslov kralja Hrvatske i Dalmacije preuzeo je ugarski kralj Koloman. Tako je *Pactum Conventorum* (1102.) hrvatska velikaška elita strancu izručila suverenitet Hrvatske (Ugarsko i Hrvatsko Kraljevstvo), pravdajući neslogu geopolitikom i povijesnim okolnostima, a koje su hrvatski narod i njegovu državu stajali toliko žrtava. Ta igra s hrvatskim suverenitetom nastavljena je do naših dana: 1339., 1527., 1790., 1868., 1918., 1945., 2013. ...

*25. lipnja 1991., prigodom izglasavanja Deklaracije o uspostavi suverene i samostalne Republike Hrvatske, vazda napredna elita poštene inteligencije demonstrativno je napustila sabornicu;

*9. studenog 2000. elita "ljevih" (sukladno izbornim obećanjima koalicije šest stranaka) promjenila je ime Hrvatski državni sabor u Hrvatski sabor.

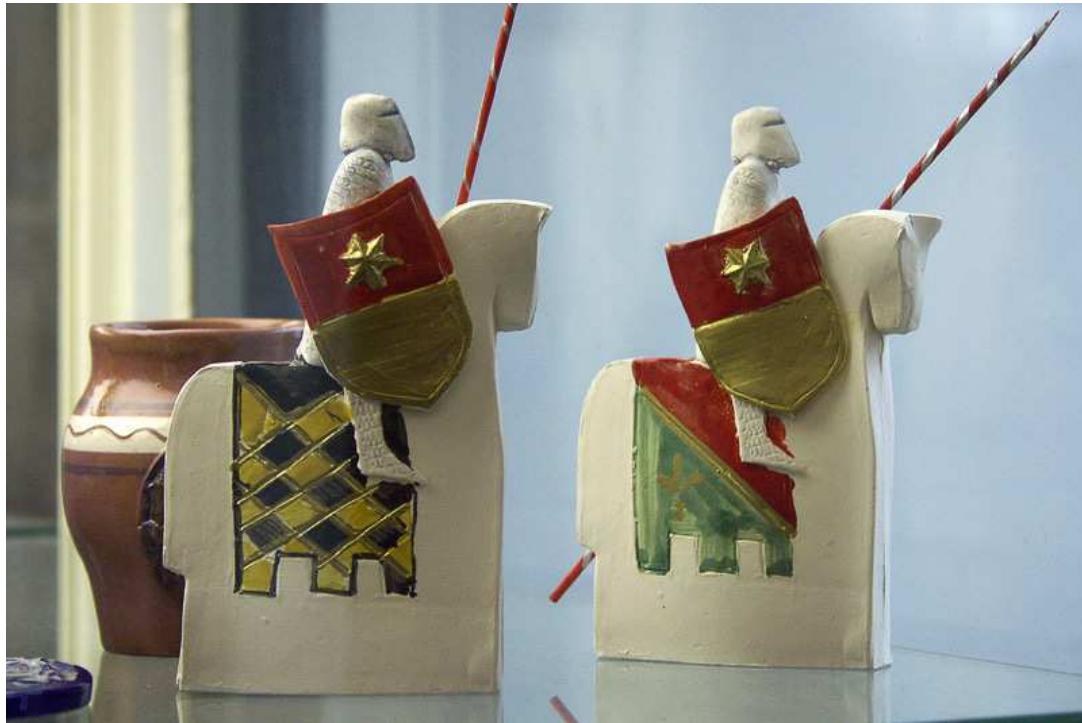
*15. siječnja 2014. napredna vladajuća neokomunistička i projugoslavenska elita "ljevih" nije obilježila 22. obljetnicu međunarodnog priznanja države Republike Hrvatske. To nisu učinili ni Sabor, ni Vlada, ni predsjednik države. Zbog skrbi za Ustavne promjene i Lex Perković.

*27. siječnja 2014. Hrvatski sabor je obilježio Međunarodni dan sjećanja na Holokaust. Programu su nazočili predsjednik Republike Ivo Josipović, predsjednik Hrvatskoga sabora Josip Leko i predsjednik Vlade Zoran Milanović.

Domoljubni uradak progresivne omladine vladajuće elite, "[mladih antifašista grada Zagreba](#)", 2012. godine. Ipak je to napredak u odnosu na nekadašnju parolu današnjih jurišnika militantnog liberalizma: "Hrvatska u srcu – metak u glavi".

Slavni i moći hrvatski knezovi Krčki (Frankopani) imali su posjede diljem Hrvatske te u dijelu Bosne. Grad i otok Krk su im najstarija djedovina i kneževina. Već 1193. hrvatsko-ugarski kralj Bela III. daruje im cijelu županiju Modruš, a kralj Žigmund Luksemburški (1431.) im je praktično dao, zapravo jeftino prodao, skoro sve što je imao u ondašnjoj Hrvatskoj.

Stari grad Ozalj – nekada neslužbena hrvatska prijestolnica

Obiteljski grb knezova Krčkih (od 1118. do 1480.), prvi do sada opisani hrvatski grb uopće, ima štit razdijeljen vodoravno u sredini na crveno i žuto (zlatno) polje, sa zlatnom šesterokrakom zvijezdom u crvenom (gornjem) polju.

*Nikola IV., knez Krčki, Modruški, Vinodolski i Rabski, te hrvatsko-dalmatinski ban (1426 - 1432.), prvi se nazivao Frankapanom (*Nicolaus de Frangepanibus*), a novi obiteljski grb (šesterokraka zvijezda, orlova krila i dva uspravljeni zlatni lava na crvenoj podlozi, koji prednjim šapama lome kruh - *frangere pane*) dodijelio mu je u Rimu 1430. papa Martin V.

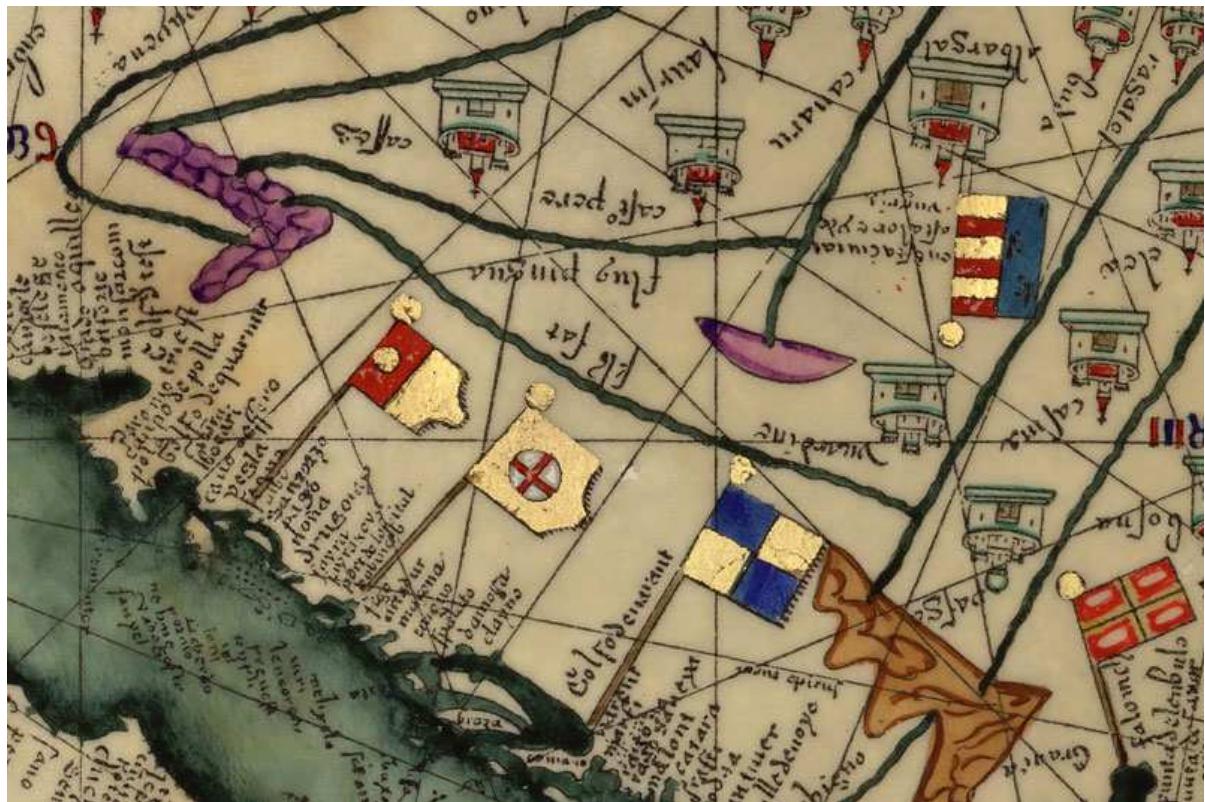
Nikola IV. Frangepan/Frankapan/Frankopan (+1432.), najmoćniji feudalac u tadašnjoj Hrvatskoj i Dalmaciji, doveo je moć knezova Krčkih do vrhunca. Vladao je otokom Krkom, Rabom, gradom Senjem, Klisom, Bihaćem, Ozljem i županijama: Vinodolom, Gackom, Modrušom, Drežnikom i Slunjom.

* Kraj apsolutne frankopanske moći u znatnom dijelu Hrvatske započinje nakon Nikoline smrti, jer je njegovo **nesložno** potomstvo (sedam sinova i jedan unuk) podijelilo obiteljski posjed.

Atlas Catalan (1375.) – pomorska karta aragonskog Židova Abrahama Kreskesa, dvorskog kartografa iz Palme de Mallorca (*Bibliotheque nationale de France*, Pariz)

Atlas Catalan dovoljno govori o moći i ugledu knezova Krčkih u europskim razmjerima.

Atlas Catalan (detalj, 1375.)

Zastavom knezova Krčkih označen je grad (luka) Senj; templarski križ u krugu – Šibenik; dva modra i bijela polja - Narent (Metković); zastava francuske dinastije Anžuvinaca (vladali Hrvatskom i Ugarskom od 1301. do 1386.) – današnja Budimpešta (gore desno)

*Godine 1469. ugarsko-hrvatski kralj Matija Korvin oduzeo je Frankopanima grad Senj.

Kosinjski Bakovac, kapela Sv. Vida - Ploča sa starim grbom knezova Krčkih Frankopana i glagoljskim natpisom, 1483. – 1517. ([Muzej Like](#), Gospic).

Frankopani su jedini od hrvatskih velikaša sustavno njegovali i čuvali hrvatski jezik i glagoljsko pismo: *Vinodolski zakonik* (1288.), *Krčki (Vrbnički) statut* i *Senjski statut* (1388.), *Modruški urbar* (1486.), *Ozaljski krug*. Godine 1483. u ličkom mjestu srednjovjekovne župe Kosinj osnovali su prvu (?) hrvatsku tiskaru, no *Misal po zakonu rimskoga dvora* je možda tiskan u Roču – krasna zemljo Istra mila.

Atlas Portolan (oko 1600.) – zlatna šesterokraka zvijezda u crvenom polju označava grad Senj (portugalska pomorska karta – *portolan* – kartografa Luis Teixiera, Lisabon).

Krsto Frankopan (+1527.) dobio je od kralja Ludovika II. Jagelovića naslov Branitelj Kraljevstva Dalmacije, Hrvatske i Slavonije (*Frangepanus Regnum Dalmatiae, Croatiae & Sclavoniae Defensor*).

Fran II. Krsto grof Frankopan Tržački, posljednji iz roda knezova Krčkih, pogubljen je (zajedno s hrvatskim banom Petrom Zrinskim) u Bečkom Novom Mjestu 30. travnja 1671.

**Zrinsko-frankopanska urota* - oslobođenje Hrvatske od tuđinske vlasti (otcjepljenje Hrvatske od Habsburške Monarhije) - propala je zbog izdaje: urotnici su potporu i pomoć potražili kod glavnih neprijatelja Beča (Francuza i Turaka), no oba su austrijska protivnika dojavila o njihovim namjerama u Beč.

**Kvaternikov Rakovički ustanački ustanak* 1871.- oslobođenje Hrvatske od tuđinske vlasti također je propao, zbog izdaje jednog hrvatskog pravoslavca.

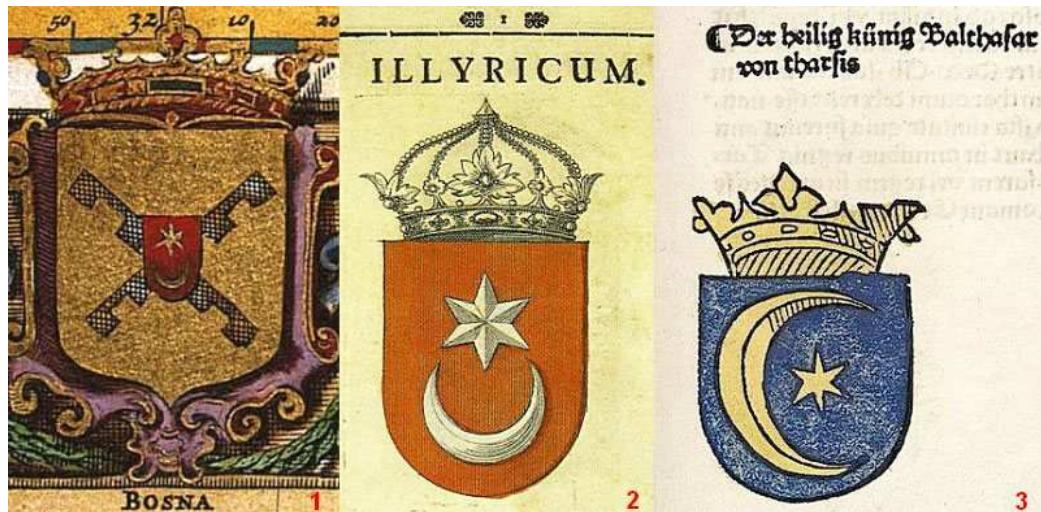
Rijetko se govori o tome da su i Zrinski i Frankopani bili žrtve geopolitičke igre Bečke dvorske komore ("Ministarstvo gospodarstva"): zapljenom njihovih posjeda, što su se prostirali od južne Ugarske do Hrvatskog primorja, napokon je sveukupni izvoz-uvoz roba iz austrijskih zemalja išao preko propisanih habsburških luka Trsta i Rijeke, a hrvatska gospodarska moć za dugo vrijeme uništена.

*Isto tako nitko se ne pita zašto je vladar Rijeke, i aktualni hrvatski ministar novčarstva, sa svojim tavernicima omogućio slovenskoj luci Kopar (izgrađenoj 1958.) preuzimanje gotovo cjelokupnog lučkog prometa Luke Rijeka. A od naftnih magnata Rijeka je dobila jedino đamiju.

Sijači ustaša

Šesterokraka zvijezda iznad polumjeseca s rogovima prema gore vjerojatno je najstarija grbovna oznaka Hrvatske. Zajedno s natpisom +ANDREAS. D(ux). CR(oatiae) nalazi se na novčiću ("hrvatski frizatik")

hrvatskog hercega Andrije iz 1196. godine. Poslije će šesterokraka zvijezda iznad polumjeseca s rogovima prema gore ući u grub "Ilirika" i Ilirskog preporoda.

1- grub Kraljevine Bosne (Lučić, 1688.), 2- grub Ilirika (Vitezović, 1701.), 3- fiktivni grub kralja Baltazara, jednog od Sveta tri kralja (Richental, 1420./1483.)

*Ulrich von Richental (+1437.), kroničar Koncila u Konstanzi (1414 -1418.), naslikao je autentične grbove sudionika Koncila (kraljeva, papa, kardinala, nadbiskupa, biskupa, raznih vojvoda, kneževa i plemića), ali i tri izmišljena grba Sveta tri kralja (Baltazar, Melkior i Gašpar). Richentalov Baltazar (*Der heilig künig Balthasar von thartis*) "došao je na Koncil" iz Tartisa (srednjovjekovni pojam za Centralnu Aziju, Mongolsko Carstvo, Orijent), Melkior iz Sabe (Etiopija), a Gašpar "von Ambia" (današnja Mauritanija).

*Polumjesec sa šesterokrakom zvijezdom kod nas nalazimo, primjerice, na pečatu otoka Raba iz 1268., na grubu grada Zagreba iz 1397., ali i na stećcima ([hercegovački bilizi](#)).

Pečat židovske zajednice iz Regensburga/Njemačka (1356.), i Spomen medalja s preslikom pečata (1956.).
(*Bibliothèque Sainte-Geneviève*, Pariz)

Regensburg je u Križarskim ratovima mjesto okupljanja križara iz sjeverne i srednje Europe, odakle su zajedno kretali niz Dunav preko Balkana i Galipolja do Palestine.

Spomen medalja - EIN NAZI FÄHRT NACH PALÄSTINA UND ERZÄHLT DAVON IM Angriff - "Nacist putuje u Palestinu i ..."; svastika (crux gammata) i Magen David (Davidov štit), Berlin, 1934.

Berlinsko glasilo Nacional-socijalističke stranke *Der Angriff* objavilo je 1934. godine 12 reportaža "Nacist putuje po Palestini" koje govore o planovima i političkoj želji Židova da se vrate u Eretz Yisrael i u Palestini obnove staru domovinu. Tom prigodom izdana je zajednička Spomen medalja. U kontekstu današnjeg vremena nezamisliva kombinacija simbola.

"Valja imati na umu da je Hrvatska zbog NDH još uvijek pod lupom. Kod dijela **mjerodavnih ljudi**, koji imaju **jak utjecaj na formiranje javnog mišljenja**, postoji uvjerenje da preveliki dio hrvatskog javnog života nije adekvatno raščistio svoj odnos prema ustaškoj NDH. Ta mi je sumnjičavost razumljiva, jer relevantni povjesničari smatraju općeprihvaćenim da je NDH bila najvjerniji satelit nacističkog Trećega Reicha, a ustaška ideologija i praksa najbliža Hitlerovom SS-u." (Slavko Goldstein, Novi list, 2. prosinca 2013.). Sve je to Goldstein pojasnio i čitateljima New York Timesa (16.12.2013.), a onda papagajski ponovio Stjepan Mesić ("Ustaše haraju Hrvatskom", 27.12. 2013.) i premijer Zoran Milanović (27.1.2014.).

*Reći za državu koju vodiš da je slučajna, zapravo možda više govori o premijerovoј podsvijesti, o tome da je on zapravo slučajni premijer te države. Ona bi njegovim vođenjem uskoro i sama mogla postati slučaj! "Slučajna država" je možda samo posljednja epizoda degradiranja Hrvatske u dugogodišnjem serijalu "Propast Hrvatske države".(Zoran Milanović premijer slučajne države, Večernji list, 29. kolovoza 2012.)

Slavko Goldstein, savjetnik premijera Zorana Milanovića, sijač ustaša po Hrvatskoj i "autoritet na području židovstva, povijesti, ljudskih prava i u mnogim drugim društvenim sferama", ne zna ništa o židovskom prijateljstvu s nacistima (opširnije u *Modern Judaism*) i kolaboraciji sa crnim sjenama prošlosti. **Tabu-tema**.

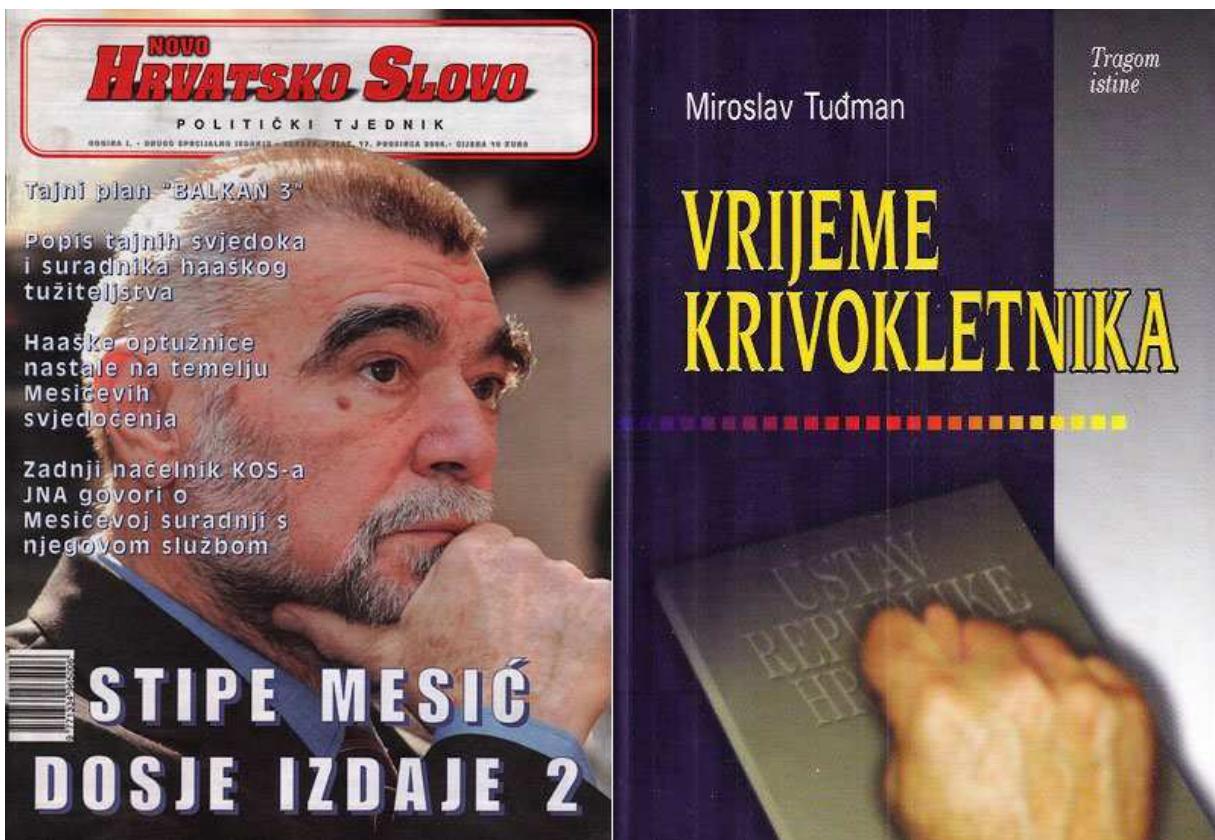
Židovi u Palestini 1935.

Lako je biti naknadno pametan. Stvari treba uvijek staviti u perspektivu.

*Njemački nacional-socijalizam (nacizam) jamči jedinstvo nacije "krvlju i tlom" (*Blut und Boden Ideologie*) - sebe vidi kao izabrani narod - pa odatle i klasifikacija na rase "više" i "niže" vrijednosti, na inteligente i poluinteligente, što onda opravdava i *Lebensraum* (pravo da se teritorijalno širi na štetu drugih država). Nürnberškim zakonima (*Nürnberger Gesetze*, 30. rujna 1935.) zabranjeni su mješoviti brakovi (Zakon o zaštiti njemačke krvi i časti), a državljanin Reicha može biti "samo njemačke ili srodne krvi" i "koji je kroz svoje ponašanje dokazao da je spremjan i sposoban vjerno služiti njemačkom narodu i Reichu". Nije li se vrhovni egzorcist izravno ideoološki približio nacionalsocijalističkim uzorima? "Ne možemo svi biti jednaki kao žrtve. Tako se samo rasplinjava užas Holokausta."

"Kao Židov sam osjetljiv, a kao Hrvat - zabrinut" (S. Goldstein, Vjesnik, 13. siječnja 1994.).

"Učenje hebrejskog jezika u djetinjstvu pozitivno utječe na sposobnost apstraktnog mišljenja te olakšava učenje matematike i glazbe, tako djeca razvijaju logičko zaključivanje" rekla je Silvija Hein iz privatne osnovne škole Lauder-Hugo Kon koju je osnovala Židovska vjerska zajednica Bet Israel u Zagrebu (Zagreb News, 9. lipnja 2010.).

Stjepan Mesić, još jedan od sijača ustaša po Hrvatskoj, boraveći 2009. godine u Izraelu za tamošnje novine *Yediot Ahronoth* (6. prosinca 2009.) izjavio je "kako on nije pravi Hrvat jer od XVI. stoljeća pripada obitelji koja je podrijetlom židovska, ali su danas svi kršćani". Predsjednik je pričao kako njegov unuk pohađa židovsku školu 'Lauder Hugo Kon' u Zagrebu i da posebno uživa na satovima židovske povijesti...".

* Sjetite se Mesićevog rata protiv križa i pokušaja da se križ izbaci iz javne uporabe.

"Doći će vrijeme gde će ovi okrinkani urotnici proti Hrvatskoj, sami na sav glas vapiti da su bili glupani, nemo blago, kadno su Hrvatsku izdavali" (Ante Starčević, 1867.).

* Sjetite se Mesićevog odlikovanja Slavka Goldsteina Redom Ante Starčevića "za doprinos razvitku hrvatske državotvorne ideje" (2006.), a taj gospodin ne samo da je bio Mesićev politički savjetnik već je 1993. organizirao preko udruge *Erasmus Gilde* (na krilima potpore Sorosevog Otvorenog društva), zajedno s Vesnom i Zoranom Pusić, u zagrebačkoj Mimari okrugli stol "Srbi i Hrvati" koji je imao središnju ulogu u kriminalizaciji Domovinskog rata.

Prof.dr. Zvonimir Šeparović ocijenio je taj skup ovako: "Zapravo, izjednačujući agresora i žrtvu erazmatici nisu htjeli hrvatsku državu i ponizili su hrvatsku žrtvu i to je njihov smrtni grijeh, sramotni čin." I sad se narod čudom čudi da ministrica Vesna Pusić u Beogradu (24.2.2014.) žali što Hrvatska nije povukla tužbu za genocid protiv Srbije.

* Sjetite se Mesićevog odlikovanja Georgea Sorosa, Redom kneza Branimira – jednim od srednjovjekovnih simbola hrvatske državnosti! – (2002.), a taj gospodin 2000. godine donosi program "Zapadni Balkan", koji u potajici i neprimjetno provode današnja javna glasila i Vlada:

"Europska unija bi trebala iskoristiti perspektive općeeuropske integracije kao načina za potporu integracije na regionalnoj razini. Područje na koje bi se odnosio taj plan obuhvaćalo bi Bugarsku,

Hrvatsku i Albaniju, Srbiju, Bosnu, Makedoniju, Crnu Goru i Kosovo, dok je moguće sudjelovanje Rumunjske i Moldavije."

"**Ako, dakle, hoćete da vam reč ima mesto kod razumnih glavah, nastojte poznati uzroke i njihove prave, naravske posledice**" (Ante Starčević)

* Sjetite se Mesićevog odlikovanja Milorada Pupovca Redom hrvatskog pletera (2001.), a taj gospodin, danas u vrhu vlade Hrvatske, je 1992. javno trubio kako je "u Tuđmanovoj Hrvatskoj pokršteno 10.000 srpske djece".

* Sjetite se Mesićevog odlikovanja Milana Đukića Redom hrvatskog pletera (2001.), a taj gospodin je pod okriljem noći zamjenio ulične table u svom gradu, pa je **ulica Ante Starčevića** postala **ul. Vuka Stefanovića Karadžića**, ul. IX. gardijske brigade HV - ul. Stojana Matića (vođe četničkog ustanka u Srbu 27. srpnja 1941. protiv hrvatske države), Trg Franje Tuđmana - Trg maršala Tita.

Slučajno je pod okriljem noći i premijer Zoran Milanović dao u Vukovaru postaviti one ploče s cirilicom. Savjetnik je isti.

Suverena država je pravo hrvatskog i ostalih naroda SFRJ – Trg Republike (bana Jelačića) u Zagrebu, 1971.

Partijsko-novinarski rječnik iz vremena Hrvatskog proljeća 1971.: "ustaše, šovinisti, nacionalisti, klerofašisti, crna reakcija, domaći izdajnici, bratstvo i jedinstvo, ugroženi Srbi u Hrvatskoj, zadojeni, malograđani, samoupravni socijalizam nema alternative ..."

*Uz maršala Tita
junačkoga sina,
nas neće ni pakao smest...*

Goldsteinov sin, današnji veleposlanik u Parizu, uresio je hrvatsko veleposlanstvo sa slikom druga Tita. Poštenoj inteligenciji ta slika ne smeta, a zbog arterioskleroze potpuno je zaboravila na montirani politički Dachauski proces (1947-1949.), u kojem je 11 preživjelih logoraša iz Dachaua - kao uzor služio mu je sovjetski Gulag - osuđeno na smrt i strijeljano u Kočevskom Rogu.

*Otar našeg umiljatog mačka babe Bažuljarke, čija popularnost s približavanjem izbora u anketama javnih glasila danas i dalje "raste", kao nekada Rossinijev duet za dvije mace (mjau, mjau), bio je poslije sloma Hrvatskog proljeća, kao član Izvršnog biroa CK SKH, glavni egzekutor za izbacivanja, hapšenja i priprema optužnica proljećarima, a u takvim se okolnostima od našeg umiljatog mačka očekuje neka nova skladna i ezoterična klavirska etida naziva "***Triput te ljubim svim žarom srca svoga***".

Do sljedećeg nastavka teksta ove reportaže opraćam se dostojanstvenim pozdravom svakog dobro timarenog i nacionalno osviještenog Hrvata: **Sluga pokoran!**

Ljubomir Škrinjar

KOMENTARI:

Ljubomir Škrinjar • prije dan

Hrvatsko proljeće pamtim po prosincu, i pendreku koji mi je legao na plečku ispred knjižare "Naprijed" na Trgu Republike u Zagrebu 1971. Zato me bezgranično vesele i s nestrpljenjem očekujem svakodnevne propovjedi naših moralnih okomica, zatirateljica svake ideje hrvatske nacionalne države, koje govore o nama danas i ovdje. Svako tko ima oči i malo pameti može spoznati ...

Prof.dr. Žarko Puhovski, Filozofski fakultet u Zagrebu, svakodnevni komentator aktualnih političkih i društvenih događanja u javnim medijima Hrvatske:

"Hrvatska se nije isplatila, jer je stvorena pod cijenu velikih žrtava"- formula za povratak u idilično jugoslavenstvo. U eteru Hrvatskog radija špota Hrvate: "Zamislite, oni još uvijek drže ruku na srcu kod sviranja himne."

-pripadnik protuhrvatske struje u studentskom pokretu 1971.;

-poslije sloma Hrvatskog proljeća 1971. postaje svjedok optužbe na suđenjima studentskim vodama, Draženu Budiši i Ivanu Zvonimiru Čičku;

-svjedočio je u postupku protiv hrvatskih generala Ante Gotovine i Mladena Markača pred Haaškim sudom;

-predsjednik HHO;

-osnivač i predsjednik Udruženja za jugoslavensku demokratsku inicijativu (UJDI), 1989., poteklu s Filozofskog fakulteta u Zagrebu: lijevo-liberalni Popperovi intelektualci koji su se zalagali za jedinstvenu socijalističku Jugoslaviju i protivili se stvaranju suverene republike Hrvatske (Branko Horvat, Nebojša Popov, Žarko Puhovski, Dubravka Ugrešić, Nenad Zakošek, Vesna Pešić, Milorad Pupovac, Mirjana Kasapović, Lev Kreft, Rudi Supek, Predrag Vranicki...)

Paradoks je da se srpska strana (na Međunarodnom sudu pravde u Haagu) može pozvati na Josipovićevog savjetnika i vladajuće strukture u Hrvatskoj (M.Tuđman, 15.03.2014).

Prilikom objavljivanja MC fotografija navesti izvor "Medija centar Beograd"

krugoval Ljubomir Škrinjar • prije dan

Valja naglasiti da je profesionalni antihrvat Puhovski u Haagu bio lažni svjedok.

Čak je i taj "Sud" odbacio njegove laži i ismijao ga.

Ipak, u "hrvatskim" medijima on je svakodnevni gost i komentator doslovno svega.

Na YUČETEL-u će vjerojatno, za koji dan, početi komentirati vremensku prognozu.
vidi više

crna vrana Ljubomir Škrinjar • prije dan

Poštovani, kapa dolje za ovaj vaš hvale vrijedan članak !

UJDI-jevci koje spomenute su paradigma današnje kroatofobne vlasti u Hrvatskoj. Nažalost, nismo ozbiljno shvatili Tuđmanovu upozorbu pa smo im dopustili povratak na stanje prije 1990. u politici, kulturi, obrzovanju, znanosti, medijima.

Uspjeli smo obraniti Hrvatsku od velikosrpske agresije , ali ne i oslobođiti se jugokomunističkog mentaliteta i udbaške dominacije. Ta nam zadaća tek predstoji !

Bobo Mostarac Ljubomir Škrinjar • prije 20 sati

Hvala Vam gospodine Škrinjar na ovoj divnoj, detaljnoj i bogatoj reportaži, koja će popraviti, ovo zločesto i namjerno ne učenje naše povijesti u školama!

Bez znanja svoje povijesti, slabi su nam izgledi za dobru budućnost!

Već danas Aleksandar Vučić, nakon pobjede u Srbiji, govori:

- Ostavimo se prošlosti i okrenimo budućnosti!

Ali ne povlači svoju raniju izjavu o Virovitica-Karlovac-Karlobag granici sa Hrvatskom!

Vidoviti • prije dan

Sjajna reportaža. Hrvatska povijest je bila kvrgava, a kvrgavo je i danas. Samo bitna je razlika. Imamo svoju državu i istog trenutka kad se riješimo pete kolone Hrvatsku više nitko neće moći zaustaviti. Lustracija!

krugoval • prije dan

Hvala Vam, gospodine Škrinjar, za odličan tekst i rijetke fotografije.

Karolina Mueller krugoval • prije 7 sati

Slažem se. Jedino me zanima u kojem kontekstu su one lijepa gaćice na onoj lijepoj djevojci?

Ljubomir Škrinjar Karolina Mueller • prije 6 sati

Poštovana Karolina, lijepe gaćice stavih u reportažu jer ne pronađoh lijepe čarape: "Ali zato moramo znati koji broj čarapa nosi neka domaća ili svjetska fufica." Očevidno je da se i čitateljstvu gaćice sviđaju više od čarapa :-)))

Karolina Mueller Ljubomir Škrinjar • prije 2 sata

Pa u ovoj zemlji punoj čuda, začudno je i veselo bilo vidjeti tu sliku, ali sad kad znam objašnjenje. Ha, ha....treba što više šale!

Bobo Mostarac • prije 19 sati

Koliko mi malo znamo svoju divnu i bogatu povijest i koliko se ona malo uči u našim školama, pa to je kriminalna i kažnjiva veleizdaja!

Hvala Vam gospodine Škrinjar, na ovoj divnoj i vrlo potrebnoj reportaži.

Neznanje je majka svih zala! (Sv. Jerolim)

Istina vodi u slobodu i bez istine, sloboda je nemoguća!

Znati znači, biti slobodan! (Mirko Vidović)

stameni • prije 14 sati

Ovaj serijal ispunjen znanjem, dokazima, istinom - kao i svi uradci g. Ljubomira Škrinjara ispunjavaju duh Hrvata mirom i snagom!

Čestitam i hvala!

svezaHrvatsku • prije 12 sati

Ali nije dovoljno hvaliti ovakove članke i njihove autore.Što smo mi svi voljni učiniti za Hrvatsku i hrvatski narod ? U domovinskom ratu smo imalu jasnu sliku tko nam je neprijatelj, dok su se ti isti među nama pritajili.Danas te jasne slike više nema, uronjeni u amorfnu masu " europeizma " zaboravljamo na iskonsko hrvatstvo i gubimo pojam o vlastitoj državnosti .Dozvoljavamo da ti " pritajenici " danas izlaze iz svojih skrovišta bogatiji nego ikada,neprijateljski raspoloženi prema državi u kojoj dobro žive .Udbaški sabotiraju i ono malo glasa što se čuje o Hrvatima i Hrvatskoj ,tjeraju mladost u nedođije ,hrvatska zemљa se pustoši i stvaraju se " igre gladi " koje će nam doći glave.Početak članka sa slikom petokrake na nekom od grbova na katedrali je vrlo loš znak.Koliko dugo tako stoji i svjedoči o našoj nezainteresiranosti za vlastitu opstojnost.

Kada bi bar bilo više škrinjara,šeparovića,hodaka,šola,ljubica / Štefan-a/ i drugih hrvatskih žena i muževa.

Kada ćemo biti svi " ljubomiri škrinjari " ?!

Dag Tramvaj • prije 11 sati

Ak' slobodno pitam - tko je ova teta na slici u izvezenim gacicama?

HISTRION Dag Tramvaj • prije 8 sati

To ti ga je teta Milanka

Zigi • prije 42 minuta

"Mi prihvatom pozitivne tekovine prošlosti, ali odbacujemo ono što je negativno. A negativno je i to ako se stalno vraća u prošlost. Mi moramo gledati u budućnost. Na tim osnovama treba razvijati i saradnju među našim narodima: sa pogledom napred, a ne unazad." (J.B.Tito, Vjesnik, 12. oktobra 1972.)

Osim Titovih nasljednika, Josipovića, Pusićke, Radmana, ... , evo i jednog četnika koji bi isto da se gleda samo u budućnost:

Na upit novinara RTL-a Aleksandru Vučiću ima li se potrebe kao budući premijer Srbije, ispričati za svojedobne izjave o Karlobagu, Ogulinu, Karlovcu i Virovitici kao srpskim područjima, o čemu postoje i snimke kao dokazi, Vučić je poprilično drsko odgovorio kako se on gleda u budućnost. "Sve što sam imao da govorim, govorio sam. O toj politici i svemu drugome. Danas govorim o budućnosti. Vama koji živite u prošlosti želim sve najbolje, a možete, što se mene tiče, u prošlosti i da ostanete", poručio je šef SNS-a.

Orjuna i Neoorjuna Simboli grba Kraljevine Slavonije (4/4)

Prvom djelu reportaže možete pristupiti [ovdje](#)

Ustav Republike Hrvatske, Članak 11.: "Grb Republike Hrvatske povijesni je hrvatski grb čija je osnovica 25 naizmjeničnih crvenih i bijelih (srebrenih) polja."

Zakon o grbu, zastavi i himni Republike Hrvatske, Članak 7.: "Grb Republike Hrvatske je povijesni hrvatski grb u obliku štita dvostruko podijeljen vodoravno i okomito u dvadesetpet crvenih i bijelih (srebrnih) polja, tako da je prvo polje u gornjem lijevom kutu štita crvene boje. Iznad štita se nalazi kruna sa pet šiljaka koja se..."

Sada bolje stvari dolaze na red.

Šahovnica – pogrdni zamjenski naziv za povijesni hrvatski grb. Kažu da im je "tako kraće", da tako "lakše" prelazi preko jezika pa su "građani i građanke" zadovoljni, a neznalicama ionako svejedno. Rabe ga čak i zastupnici u Saboru Republike Hrvatske, tj. "u parlamentu" (orjunašima je oduvijek bilo "lakše" šahovnica nego *hrvatski grb*, *parlament* a ne (*Hrvatski sabor*).

J. N. N. O. - Jugoslovenska Napredna Nacionalna Omladina

Budući se u široj hrvatskoj javnosti zna malo ili gotovo ništa o Orjuni (i djelovanju orjunaša), a ta tema nije zanimljiva ni "uglednim povjesničarima", onda čitatelje valja ukratko podsjetiti na činjenice o tom "spontano organiziranom" terorističkom pokretu čije štetno djelovanje za Hrvatsku trpimo do danas.

Posveta zastave ORJUNE u Beogradu, 1925.

U Sokolskom Domu u Splitu, u dvorani prosvjetnog društva »Svetlo«, Hrvati koji su prionuli uz nacionalnu velikosrpsku ideologiju jugoslavenstva - pa zaslužuju da ih se nazove hrvatskim velikosrbima - zajedno sa sljedbenicima Jugoslovenske demokratske stranke velikosrbina dr. Svetozara Pribićevića (tada ministra unutarnjih poslova Kraljevine SHS), utemeljili su 23. ožujka 1921. teroristički pokret Jugoslovenske Napredne Nacionalne Omladine (J. N. N. O.), "avanguardu za državnu sigurnost" organiziranu po uzoru na talijanske faštiste crnokošuljaše (odore **-CRNE**, pozdrav **-FAŠISTIČKI**, kult **rasnosti** jugoslovenskog čovjeka) - s krilaticom »Protiv unutarnjeg i vanjskog neprjatelja!«, »Za državno i narodno jedinstvo!« i »Za red, auktoritet i snagu Jugoslavije!« - jezgru buduće Orjune. Žestoko protuhrvatsko.

Izabran je inicijativni odbor (predsjednik Marko Nani, tajnik Edo Bulat i blagajnik Dinko Margetić; članovi Odbora: Otokar Lachman, Paško Fabris, Berislav Angjelinović, Ćiro Čičin-Šain, Vlado Matošić, Zvonko Jelaska, Vice Krstulović, Ivo Petković). Već u ljetu je održana izborna skupšina i izabran prvi Centralni Odbor, a prvi broj glasnika »Pobeda« (idejni pokretač lista dr. Berislav Anđelinović) - "u znaku sigurne i konačne pobjede jugoslovenstva i nacijske afirmacije u svetu" - objavljaju na sam Vidovdan (28. lipnja). Uvodni članak napisao je ideolog i urednik »Pobede« prof. Ćiro Čičin-Šain (od 1945. do 1958. kustos Muzeja Split i redaktor u Slobodnoj Dalmaciji!).

Cičin-Šain je članku dao naslov »Naš put«: "... Stari program nacionalističke omladine ("Mlada Bosna" Crne ruke im je ideal, op.a.) biće revidiran i razvićemo ga ... znamo zašto smo se borili: za oslobođenje i

državu najpre, zatim za ekonomski napredak i razvijanje društva, konačno za nacionalnu duševnu kulturu i ispoljenje vrednota **jugoslovenske rase**. To je naš put bio i po njemu idemo ... Čitava je naša snaga u slijenom društvu jugoslovenskoga naroda. A ta je snaga već u nama!... Ne verujemo u stare, jer oni ne veruju u Jugoslaviju!"

**Na Vidovdan 1924. Orjuna je proslavila, ne samo stari nacionalni praznik, nego i desetgodišnjicu junačkog čina svog predratnog druga Gavrila Principa."(Sarajevski atentat, 1914.; Pribićevićeva Jugoslovenska/ Demokratska stranka je osnovana na "Kongresu ujedinjenja" u Sarajevu, u svibnju 1919., op.a.)

* Jugoslavenska samostalna demokratska stranka (utemeljena u Vojniću 11. veljače 1990.) upućuje tužbu cijenjenom Raselovom sudu protiv vrhovništva Republike Hrvatske zbog "tekuće genocidne prakse..." (Sadržaj tužbe)

* Svetozar Pribićević 1924. osniva novu stranku – *Samostalnu demokratsku stranku* (SDS) pa će Jovan Opačić imati zastupnika u EU.

*Srbija traži od Međunarodnog suda pravde (ICJ) da osudi Hrvatsku za genocid nad hrvatskim Srbima u Oluji, naredi joj plaćanje žrtvama i zabrani proslavi državnog blagdana kojim se obilježava pobjeda u toj akciji u kolovozu 1995. (Slobodna Dalmacija, 28.3.2014.)

Pristati na zabranu proslave Oluje znači rušiti temelje Hrvatske države! Jer ta naša država Hrvatska nije nastala 29. novembra u Jajcu, već 5. kolovoza 1995. u Kninu! Nisu je stvorili orjunaši, stvorili su je hrvatski branitelji zajedno s pripadnicima onih nacionalnih manjina koje Hrvatsku smatraju svojom drugom domovinom.

Godine 2014. socijaldemokrat Khuen Hedervary nije barbarima nazvao srpske teroriste već "tipove" koji su bili žrtve terorista.

Hrvatski redarstvenici masakrirani u Borovu Selu

*Čije "dostojanstvo" se u javnosti čuva skrivanjem fotografija i detalja gnjusnog masakra u Borovu Selu (primjerice, odrezani penis uguran u usta ubijenog hrvatskog redarstvenika)?! Hrvati krvoloci.

Poruka hrvatskom narodu: "Danas je hrvatski narod uvjeren, da mu nitko ne smije, a i nitko ne može priječiti da u državi i njegova volja dođe do izražaja." (Hrvatski blok, 21. svibnja 1921.)

Stranka opasnih namjera: "Ustašoidna desnica intelektualno anestezirana od mržnje prema 45 godina socijalističke Hrvatske ... Tomislav Karamarko najavljuje zabranu petokrake zvijezde kada dođe na vlast... izravan je napad na Ustav Republike Hrvatske... od HDZ-a ne čine samo lopovsku organizaciju, već i pučističke prevratnike s kojima bi se vrlo ozbiljno trebala pozabaviti pravosudna tijela, ukoliko ne žele da put HDZ-ove izdaje postane ujedno i put potpune političke i životne propasti Hrvata." (Novi list, 24. ožujka 2014.)

Orjuna kontra Radića – neoorjuna kontra Tuđmana

J.N.N.O. "oduševljeno pozdravljaju i mnogi ugledni stariji narodni radenici, kao predsednik Nar. Skupštine Dr. Ivan Ribar, Dr. Svetozar Pribićević, Dr. T. Tomljenović, i mnogi drugi. Sa naročitim oduševljenjem pozdravlja ga bivši prvi potpredsednik vlade, stari narodni borac Juraj Biškup. Blagopok. nar. poslanik dr.

Zdravko Kovačević, u svom pismu uredništvu Pobede, kaže: "Pokret nacionalističke omladine smatram najvažnijim događajem posle 1. decembra 1918."

* "Nacionalni pesnik Dr. Mirko Korolija piše svoju dramsku viziju »Jugana, vila najmlagja«, kojom je otvoreno Narodno Pozorište u Splitu 15. X. 1921. Na čelu su mu Niko Bartulović i Dr. M. Korolija."

* Niko Bartulović kao protivnike J.N.N.O. označio je zagrebačke židovske krugove, Radića (HRSS), frankovce (HSP), zajedničare (HZ), klerikalce ... ("Kuga u Jugoslaviji", Pobeda, 1921.)

**Starčevičanci (frakcija »Milinovaca«) orijentiraju se sve više prema jugoslovenstvu, te osnivaju nov list »Hrvatsku Državu« (1917.), čije uredništvo preuzimaju Dr. B. G. Angjelinović i N. Bartulović, te joj daju izraziti revolucionarni i jugoslavenski smer, tako da je bila najviše od cenzure proganjana."

Već početkom 1922. separatistička tendenca počinje da raste u Hrvatskoj i alarmira sve jače jugoslovensku javnost. Pored ostalog, 14. jauara 1922., »Hrvatski Blok« sa Radićem i Drinkovićem na čelu šalje famozni memorandum međunarodnoj konferenci u Genovi kojim se traži »ostvarenje posebne suverenosti Hrvatske ili priznanje Hrvatske države...«. Protiv ovoga akta »Hrv. Bloka« ustale su sve naše ondašnje organizacije i održale veličastvene zborove u Splitu, Sarajevu, Dubrovniku, Makarskoj, Šibeniku, Imotskom, Vodicama, Obrovcu, Solinu, Betini, Pagu, Sinju, po celom otoku Braču, Jesenicama, Korčuli, Omišu, na Hvaru itd., itd. Odasvuda stižu rezolucije i protesti, cela jugoslovenska Dalmacija se listom diže,

Niko Bartulović: »Od Revolucionarne omladine do Orjune«, Knjige Orjune, Izdanja Direktoriuma Orjune, Split 1925.;

"Hrvatski Blok" – koalicija triju stranaka dogovorena 1921.: *Hrvatska republikanska seljačka stranka* (HRSS), *Hrvatska stranka prava* (HSP) ili "frankovačka fukara" po Niki Bartuloviću, i *Hrvatska zajednica* (HZ) – objavio je **Poruku hrvatskom narodu: "... Danas je hrvatski narod uvjeren, da mu nitko ne smije, a i nitko ne može priječiti da u državi i njegova volja dođe do izražaja" (21. svibnja 1921.)

*Dr. Josip Frank (+1911.), hrvatski domoljub iz židovske obitelji u Osijeku, napisao je zajedno s dr. Antonom Starčevićem politički program *Stranke prava* koji je sadržavao ideju ujedinjenja i obnove hrvatske državnosti. "Frankovačka fukara" je oštar protivnik projugoslavenske politike novog smjera, kasnije Hrvatsko-srpske koalicije.

*Mate Drinković – predsjednik stranke zajedničara (HZ).

*Niko Bartulović poginuo je u četnicima 1943/45. godine.

Za britanskog Srbina **Dejana Jovića** (glavni politički savjetnik Ive Josipovića na Pantovčaku) Franjo Tuđman je separatistički nacionalist. (2013.)

**Protesti, tada jugoslovenska Demokracija se istomi traze,
a Centralni Odbor J. N. N. O. najavljuje oštru borbu
protiv vogja »H. Bloka«.**

**U to baš vreme pada posveta prvog našeg barjaka,
Centralnog Odbora, u Splitu, 12. marta 1922. U tom**

*Centralni Komitet S.K.J. najavljuje oštru borbu protiv vogja hrvatskog separatizma i šovinizma i
nacionalizma i fašizma i ...*

"Usled dolaska Radićevaca u Beograd sazvana je vanredna sednica Glavnog Odbora Orjune u Beogradu za 6. IV., kojoj predsednik Leontić, a zastupani su svi Oblasni Odbori... Sa sednice je izdato saopštenje... **Nareguje se akcionim četama da muški suzbiju svaki pokušaj separatista ili ekskluzivista i naglašuje se potreba da Orjuna okupi sve svesne Jugoslovene u svoju sredinu."**

Sprovod Stjepana Radića, Zagreb, 1928.; posljedica sustavne orjunaške mržnje.

Da mre ta Hrvatska!

Da mre, da mre, da mre i po stotinu puta: da mre!

Jugoslavenska država nije nastala pravnim putem (*de jure*) već revolucionarnim putem (*de facto*), kad je namjesnik-prijestolonasljednik Aleksandar Karađorđe 1. prosinca 1918. proglašio ujedinjenje Srba, Hrvata i Slovenaca u jedinstvenu Kraljevinu SHS. Dr. Ante Pavelić, predvođen dr. Svetozarom Pribićevićem, položio je prisegu kralju prije nego što je stvoren Ustav i prije nego što je kralj na taj Ustav prisegnuo. Bio je to svršen čin za geopolitički prostor jugoistočne Europe i za predstojeću Konferenciju mira u Parizu.

*Vojска Kraljevine Srbije zauzima teritorij Hrvatske u prosincu 1918.; zakonom je zabranjeno znakovlje hrvatske državnosti; službena zastava postala je srpska zastava (modro-bijela-crvena); zamjenom krune u dinare (4:1) izvršena je gospodarska pljačka Hrvatske (porez povećan 400%!); raspušten je Hrvatski sabor, a na prvim izborima za Ustavotvornu skupštinu (*Konstituantu*) Kraljevine SHS - 28. studenog 1920. godine ("Dan Republike") - koja će 2/3 većinom odlučiti buduće uređenje u "savezu

slobodnih nezavisnih suverenih država", za jedno zastupničko mjesto u Srbiji bilo je potrebno 2.978 glasova, dok je u Hrvatskoj trebalo 4.724! Nijedan zastupnik hrvatske opozicije ne može dobiti putnicu za inozemstvo; na čelna mjesta u državnim službama postavljeni su Srbi (npr. dr. Svetozar Pribičević – Srbin iz Hrvatske – postavljen je za ministra unutarnjih poslova 1919-1920.); Hrvatska je prevarena - izgubila je čak i ograničenu političku autonomiju kakvu je imala u Austro-Ugarskoj monarhiji.

***SOLUNAŠI** - Nepravednim Zakonom o podjeli zemlje na 33 oblasti iz 1922. godine počinje realizacija plana zamišljene »Velike Srbije«. Naseljavenjem oko 8.000 kolonista "solunaša" (srpske obitelji dobrovoljaca iz Solunskog rata) na posjede grofova Eltz i ostalih slavonskih veleposjeda u novostvorenoj Srijemskoj oblasti (gradovi Županja, Vinkovci i Vukovar kao sjedište oblasti) srpska vlast planski mijenja nacionalnu strukturu tog kraja u korist Srba.

***VUKOVAR** - Jugoslavenska/Demokratska stranka dr. S. Pribičevića osniva u Vukovaru podružnicu Orjune sa ciljem da se pritiscima i terorom natjeraju Hrvati i ostalo nesrpsko stanovništvo na odlazak ili pokornost. "Pobjeda Hrvatskog bloka na izborima u Vukovaru 17.II.1922. godine velikom većinom glasova donijela je novi val represije i državnog nasilja. U nastojanju da dokaže hrvatski karakter Vukovara pobjednički Hrvatski blok je organizirao veliku proslavu 8-9.VI.1922. godine povodom posvete i otvorenja »Hrvatskog doma« u Vukovaru, na kojoj su prisustvovala i mnoga druga hrvatska društva iz Osijeka, Vinkovaca, Zemuna, Županje, Subotice, Zagreba i dr. Projugoslavenska i srpska društva iz Vukovara su proglašila bojkot proslave. Vukovarski Srbi žele podvezati hrvatsku slobodu svojom nametljivošću i uvredama." (Mira Kolar- Dimitrijević, Filip Potrebica, *Na slavonsko-srijemskom razmeđu 1918-1945. godine, Vukovar vjekovni hrvatski grad na Dunavu*, Zagreb 1994;)

***Hrvatski tajkun** M. Kulmer, predsjednik *Prve hrvatske štedionice*, je donirao 2 milijuna dinara Pribičevićevoj Demokratskoj stranci (»Izdajice Hrvatske«, Novi hrvatski borac, broj 6, 21. IV. 1923, 1)

***Ustaše** junaci Kraljevine Crne Gore protiv okupacije srpske vojske i nelegitimnog pripajanja Crne Gore Kraljevini Srbiji (*Božični ustanački*, 29. studenoga 1918.) i "negiranja posebnosti crnogorske nacije, kao i osobenosti crnogorskog govora i jezika. U tom ustanku ubijeno oko 5.000 Crnogoraca, znatno više nego za okupacije Austro-Ugarske 1916-1918. godine. To se ne može i ne smije nikada zaboraviti." (opširnije u [Montenegrina istorija](#)).

Dr. Stjepan Radić je, nastojeći upoznati svjetsku javnost s teškim prilikama u Hrvatskoj i zahtjevima hrvatskog naroda glede njegove budućnosti, odlučio poslati "Memorandum" na Mirovnu konferenciju u Parizu – na "ruke predsjednika američke vlade Wilsona":

»Mi svi narodni zastupnici banske Hrvatske izabrani dne 28. studenog 1920. na temelju programa Hrvatske republikanske seljačke stranke, kao hrvatska republikanska većina, prisežemo pred Bogom sveznajućim i svemogućim i pred probuđenim i složnim hrvatskim seljačkim narodom, da ćemo do zadnjega daha života svom dušom, svim srcem, svim umom i svom snagom svojom svakim pravednim načinom raditi na tom, da svoju svetu i dragu domovinu Hrvatsku uredimo na temelju prava narodnog samoodređenja ... Tako nam Bog pomogao!«. (izvanredna Glavna skupština HRSS-a, Zagreb, 8. prosinca 1920.)

Ne smijemo zaboraviti da je Radić za "Memorandum" prikupio **157.669** potpisa Hrvata. Povijest se ponavlja ("Neće proći, to vam ja kažem!"). Marko Marulić se okreće u grobu. Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav o tome ne zna ništa.

Split

1922.; te godine drvored murvi zamjenjen je palmama iz rasadnika na Visu.

Šovinistički i separatistički "Hrvatski blok" na sjednici održanoj u Zagrebu (siječanj 1922.) piše novi »Memorandum« namijenjen "javnome mnijenju civiliziranoga svijeta, a specijalno delegatima genovske konferencije", koja će početi s radom tek u travnju 1922. godine:

"... Budući da hrvatski narod sa svakog gledišta i s obzirom na sve odnošaje sačinjava poseban narod i posebnu suverenu državu, i budući da je srpsko-hrvatsko-slovensko političko jedinstvo puka utvara – to hrvatski narod ima neotudjivo, neosporivo i nezastarivo pravo, da sam odlučuje o svojoj soubini... Jednostrano proglašenje kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca učinjeno u Beogradu 1. prosinca 1918. bez ikakvoga pitanja hrvatskoga državnoga sabora i naroda hrvatskoga... oboje ovo najteža je povreda prava samoodređenja naroda hrvatskoga. Zakonito hrvatsko predstavništvo nije sudjelovalo kod nijednoga ovoga čina. Prema tomu Hrvatska ne prestaje i ne će prestati zahtijevati priznanje svoje realne (zbiljne, praktične) suverenosti (vrhovne državne vlasti). Ali upravo s ovih razloga i temeljem svoga prava hrvatski narod traži, da ima svoje predstavnike na medjunarodnoj konferenciji u Genovi..."

Uredništvo beogradske *Politike* imalo je dobre informatore, kao i današnji *Jutarnji list*, jer je primjerak »Memoranduma« dospio u uredništvo koje ga je, uz neke sitne izmjene, objavilo 8. veljače 1922., pa je J.N.N.O. (Orjuna) "celu jugoslovensku Dalmaciju digla na noge".

*"Hrvatska je samo dva sata leta od Engleske, ali kao društvo tisuću smo svjetlosnih godina daleko od njih u što smo se na nedavnom referendumu imali prilike uvjeriti."(urednik Stipe Alfier, središnji Dnevnik HRT-a 29. 3. 2014.).

J.N.N.O. "se predstavlja na 8. februara (veljače, op.a.) 1922. preko naročitog odaslanstva Nj. V. Kralju Aleksandru I., koji je ljubezno prima u svom dvoru u audijencu."

*1922. - "najugledniji francuzki državnici", među kojima i bivši predsjednik republike Paul Dechanel (predsjednik senatskog odbora za vanjske poslove), izjavili su: »Sporazum izmedju Hrvata i Srba ima se u Parizu formulirati, a u Londonu podpisati«.

*1990.- Lord Peter Hamilton: "**brzo i bez mnogo proljevanja krvi**". Zaboravili smo da je iza politike Slobodana Miloševića stajala Velika Britanija i Francuska, Velikosrpski plan, Memorandum Srpske akademije nauka i Srpska pravoslavna crkva. Velika Britanija je samovoljom Vesne Pusić i Ive Josipovića proglašena strateškim partnerom Hrvatske (2013.).

Udruženje Četnika i blagoslov četničke zastave na velikom zboru u Splitu, 19. travnja 1925. (foto: www.ratnakronikasplita.com)

J.N.N.O. – u ožujku 1922. utemeljuje zagrebačku organizaciju (dr. Bero Andželinović kao oblasni čelnik, dr. Aleksandar Štulhofer, inž. Ilija Čavlina, dr. Dane Andželinović, dr. Grgo Andželinović) – "u Zagrebu je Orjuni naročito težak teren. Retki su koji je podupiru" – a 25. ožujka izvodi prvi oružani napad na sudionike zabave "u prostorijama separatističkog Hrv. Sokola. U borbi su se naročito istakli B. Angjelinović, Lj. Belošević, E. Bulat, Gjuro Betner, Dalibor Bonači i dr." Tom progodom dr. Berislav Andželinović je ubio Matu Zovka.

J.N.N.O. – u travnju 1922. osniva prve organizacije na "ljubljanskom i beogradskom univerzitetu"."Uz Beograd ističe se naročito Kragujevac, to srce Šumadije, koji gotovo preko noći postaje sav orjunaški, gde se drže veličanstveni zborovi." (U srpnju 1923. počinje izlaziti i glasnik srbjanskih organizacija, "Šumadijska Orjuna", op.a.)

J.N.N.O. "predsednik i ideolog Dr. Mirko Korolija i Marko Nani polaze u Beograd da se poklone Nj.V. Kralju (Aleksandar I. Karađorđević, 8. lipnja 1922., op.a.) prilikom venčanja; i tom prilikom dolaze u vezu sa beogradskim Oblasnim odborom J.N.N.O. i sa četnicima. Pitanje širje saradnje između Narodne Obrane, Udruženja Četnika i J.N.N.O. postaje sve aktuelnije."

"Orjuna iznad svega: Jugoslavija iznad Orjune!"

Monogram Orjune u obliku osmerokuta izradio je slikar prof. Radovan Tommaseo (ne znamo ime umjetnika koji je 1982., nadahnut osmerokutom Orjune, izradio značku RNK Split). *Himna Orjune* postala je pjesma Alekse Šantića "Naša pesma" napisana u čast osnivanja J. N. N. O., a "stari vođa jugoslovenskih legija iz Dobrudže, junački vojnik-pesnik, pukovnik Dragoljub (Draža, op.a.) Mihajlović, upućuje pismo puno čežnje i pohvale, sećanja i nade za Orjunu."

ORJUNA - pokret J.N.N.O. se brzo proširio od Vardara do Triglava ("skoro po čitavoj teritoriji naše Kraljevine" – "Ljubljana, Zagreb, Beograd, Kosovska Mitrovica, Skopje") pa 3. studenog 1922. novim Statutom (izradio ga je Jerko Čulić) mijenja ime u Organizacija Jugoslovenskih Nacionalista (skraćeno: Or.Ju.Na. ili ORJUNA) s motom "Orjuna iznad svega: Jugoslavija iznad Orjune!". Novo ime prihvaćeno je 1. XII. 1922. (*Praznik Ujedinjenja*) na Prvom Kongresu Orjune održanom u Splitu.

"Novi predsednik Leontić bio je burno pozdravljen, a bivšem predsedniku Koroliji izražena je takogjer jednodušna hvala čitavog kongresa. Ovaj prvi Direktorij, pošto je vodstvo iz cele Jugoslavije sankcionisalo statut, i on bio odobren za celu zemlju od Ministra Unutr. Dela, značio je početak pravilnog funkcionisanja organizacije."

»Orjuna« — Ljubljana, 1923.

"Predsednik Dr. M. Korolija sa odličnim govorom je otvorio kongres, a onda je sledilo svečano otkrivanje spomen-ploče Splićanima palim za Jugoslaviju. Svečanost je bila impozantna i ceo rodoljubni Split se pridružio Orjunašima u počasti za pale drugove. Povorka, koja se pre otkrića razvila i obišla grad, bila je nada sve impozantna i mnogobrojna, a na čelu su joj išle **33** orjunaške zastave."

Na Prvom kongresu Orjune "izabran je Velikim Čelnikom akcijonih četa Orjune junački borac i nacionalni radenik vojvoda Ilija Trifunović-Birčanin, čiji je izbor čitava Orjuna pozdravila sa najvećim zanosom."

»Svrha organizacije je ... da svojim delovanjem, iznad svih stranačkih, klasnih ili verskih interesa, bilo koje grupacije u državi, podiže i širi u narodu jugoslovensku unitarnu misao i svest o dužnostima spram zajednice (naroda i države); da energično istupa protiv svakoga rada koji bi mogao da ugrožava osnovne uslove narodne budućnosti: jedinstvo naroda i države; da se bori protiv svih pojava, koje su odraz težnje za separatizmom, plemenskim, pokrajinskim ili verskim.«

»Politika Orjune jest jugoslovenska, te ide u prvom redu za okupljanjem svih nacionalističkih snaga; — koliko za okupljanjem intelektualaca koji za narodno jedinstvo osećaju, u cilju stvaranja jedne unitarističke intelektualne većine, kao vodiljice nacionalističke borbe, — toliko i za okupljanjem građanstva, radništva i seljaštva, time što će jedinstvenom taktikom, radom i odlučnošću sve učiniti da **zavedene delove naroda** oslobođi separatističkih i defetičkih uticaja, smatrajući da je jaka država nemoguća bez nacionalno svesnog i u njegovim opravdanim zahtevima zadovoljenog seljaštva, radništva i građanstva.«

»Proti svim nenarodnim, separatističkim i defetičkim strankama, kao i proti izdajničkim elementima, Orjuna će braniti svim svojim raspoloživim snagama i prikladnom taktikom čast, dostojanstvo i interes naroda i države, te krvavo stečene plodove oslobođenja i ujedinjenja.«

»Delovanje Orjune jest kulturno, socijalno i ekonomsko.«

Ministar prosvete (i to u dva navrata 1920.-1922. i 1924.-1925.) Srbin iz Hrvatske dr. Svetozar Pribičević (već smo spomenuli da je bio i ministar unutarnjih poslova Kraljevstva SHS 1918.-1920.) nastavio je s khuenovštinom, tj. likvidacijom svega što i malo predstavlja hrvatsku nacionalnu individualnost – npr. novine »Hrvatska Rječ« promjenjene su u »Rječ«, »Hrvatska Njiva« u »Jugoslovenska Njiva«. U škole uvodi ćirilicu, a nastavnicima i učenicima "zabranio je učlanjivanje u gimnazijalska ili sportska društva koja imaju separatistički «plemenski» karakter, dakle ona društva koja imaju u imenu istaknutu hrvatsku oznaku kao npr. »Hrvatski sokol« (kojem je 1929. promjenjeno ime u »Jugoslavenski sokol« odnosno »Sokol«), »Hrvatska čitaonica« (1929. u »Jugoslavenska čitaonica«). Za Hrvate on postaje jedan trajan "problem Pribičević".

Orjuna - Udruženje Četnika - Narodna Odbrana

"U aprilu 1923. polaze u Split delegati Udruženja Četnika, vojvoda Ilija Trifunović Birčanin, Atanasije Ristić i dr. Dragiša Cvetković, gde sklapaju sa Orjunom i formalni savez. To slavno udruženje, sastavljeno sve od junaka i rodoljuba, koji su čitav svoj život proveli u borbi za ujedinjenje i veličinu Otadžbine. Delegatima je bio piregjen veličanstveni doček, a o savezu izdato je saopštenje, u kome se veli, da je »postignuta potpuna saglasnost za zajednički rad i borbu protiv svih vanjskih i unutarnjih neprijatelja veličine i časti Otadžbine, narodnog i državnog jedinstva i Dinastije Karagjorgjevića«."

"Sličan sporazum sklopljen je u augustu 1923. u Beogradu, i sa Narodnom Odbranom. Već na 1. januara 1924. drži Orjuna sa Nar. Obranom i Četnicima veliki zbor u Somboru."

Na planini, na Jelici
sastali se svi četnici,
sastali se pa govore
šahovnicu da obore,
šahovnicu, jer ne valja
ona neće Petra kralja...

Gdje su korjeni političkih početaka nekih uglednih *ličnosti* i političara? Istaknutiji orjunaši u Splitu (Dalmaciji) i Zagrebu bili su:

»Dr. Ljubo Leontić, dr. Aleksandar Štulhofer, dr. Petar Tripalo, dr. Mirko Korolija, prof. Niko Bartulović, prof. Ćiro Čičin-Šain, dr. Vlado Matošić, prof. Viktor Novak, dr. Oskar Tartaglia, dr. Ivo Barbieri, dr. Zvonko Jelaska, Paško Fabris, dr. Edo Bulat, dr. Gajo Bulat, dr. Bere Anđelinović, dr. Dane Anđelinović, dr. Grgo Anđelinović, dr. Paško Tomić, dr. Vicko Krstulović, dr. Uroš Kraljević, dr. K. Jerković, dr. Vjekoslav Franceschi, dr. Ivo Petković, dr. Sibe Miličić, dr. Franjo Slaus, inž. Ilija Čavlina, prof. Radovan Tommaseo, prof. Silvije Alfirević, Ivo Alfirević, Marija Buzolić, Bogdan Prica, prof. Stjepan Roca, prof. Mirko Ležaić, dr. Mirko Deanović, G. Ostojić, Valentin Žic, M. Gjenero, Stjepan Bjelovučić, Ivo, Nato i Oskar Čičin-Šain, dr. Otokar Lachman, Ivo Lahman, Mirko Buić, Đuro Vilović, Augustin (Tin) Ujević, Branko Stanojević, Vladimir Čerina ...« (N.Bartulović: »Od Revolucionarne omladine do Orjune«, Knjige Orjune, Izdanja Direktoriuma Orjune, Split 1925.)

*16. studenog 1912. "Augustin (Tin) Ujević i Oskar Tartaglia telegrafske čestitaju iz Splita dr. Pašiću (predsjednik vlade Kraljevine Srbije, op.a.) i »klanjaju se osvetnicima Kosova i **stvoriteljima Jugoslavije**«". Projekt ili slučajnost? Spomenimo da je Prvi svjetski rat počeo 28. srpnja 1914. i završio 11. studenog 1918. Tinu Ujeviću podignut je spomenik u središtu Zagreba i to ispred kina "Balkan", današnjeg kina "Europa".

**"No najveći umetnik nacionalizma, koji je najviše delovao na omladinu, to je Ivan Meštrović sa svojim *Kosovskim Hramom*. Naročito Mitrinović je širio kult Meštrovića, a Čerina kult Nazora."

***I Dr. B. G. Angjelinović radi u Splitu paralelno i složno sa nacionalistima. Formalno on još uvek hoće da je pravaš, ali je Jugosloven i izraziti revolucionarac, vrlo agilan, a njegova mlagja braća, Danko i Berislav, već živo učestvuju i u nacionalističkoj štampi i u radu. Tako su stajale stvari u Dalmaciji početkom g. 1914."

*Hercegovački Hrvat prof. dr. Nino Raspudić s Filozofskog fakulteta u Zagrebu pozvan je na obavijesni razgovor u svezi istrage atentata izmetom na splitskog novinara i književnika Antu Tomića ([Banac: Šokirao me policijski razgovor s Raspudićem](#), Večernji list 5.4.2014.).

"Ugledna stara zagrebačka obitelj" Anđelinović, rodom s otoka Hvara, u ožujku 1922. utemeljuje zagrebačku organizaciju Orjune:

Dr. Budislav Grga Anđelinović, odvjetnik, postavljen je 28. listopada 1918. za povjerenika Narodnog vijeća SHS za javnu sigurnost u Zagrebu (tabla s nazivom ulice "28. listopada 1918." još i danas stoji zakucana u zgradu Hrvatskog sabora).

B. G. Anđelinović dao je zapovjed za paljbu iz teške strojnica na goloruke demonstrante na Jelačićevu trgu u Zagrebu. "Po svojoj dužnosti smatrao sam da treba prvi da počнем i ja se tim krvavim rukama ponosim!" U pokolju, i gušenju prve pobune protiv podređenog položaja Hrvatske u jugoslavenskoj državi, sudjelovao je i njegov brat dr. Berislav Anđelinović koji tog 5. prosinca 1918. (Prosinačke žrtve) predvodi skupinu dalmatinskih mornara, žandara i sokolaša.

Dr. Berislav Anđelinović (pravnik i batinaš) je u Zagrebu ubio "hercegovačkoga Hrvata Marka Zovka (1922.), pravnika Šnidaršića (1924.), i u Trbovlju dva hrvatska radnika (1924.)".

Dr. Danko Anđelinović - za svoga djeda dr. Danka Anđelinovića prof.dr. Vesna Pusić tvrdi da je bio poznati "hrvatski pjesnik", a zapravo je bio ne samo odvjetnik već i "pjesnik jugoslavenskog velikosrpstva te se implicite proglašio Srbinom. On nikad nije opisao hrvatskog čovjeka, uvijek su Zagorci ili Dalmatinci." (opširnije "Časna obitelj" Vesne Pusić)

temelje Orjuni i učestvuju veličanstvenoj skupštini Udruženja Četnika. Na 17. maja sazivaju šumadijske Orjune Oblasnu Skupštinu i biva biran Oblasni Odbor. U nj ulaze: predsednik Miloš Radojlović, potpredsednik Dr. I. Mogorović, sekretar Sr. Milojević, blagajnik Dr. St. Šifer, i odbornici: Dr. B. G. Angjelinović, vojvoda Trifunović-Birčanin, Dr. I. Olip, M. Živanović, S. Janošević, Svet. Despotović, Gj. Jovanović, A. Ristić, M. Grubić, M. Sokić, D. Ivačković, M. Dimitrijević i dr.

U ozračju takve "stare zagrebačke obitelji" ne čude izjave Pusičke da je "Hrvatska agresor", da je "hrvatska država stvorena na zločinu" u "građanskom ratu" – u kojem su stradali Srbi i njihova ljudska prava za koje osobito skribi Vesnin brat matematičar prof. Zoran Pusić. I glumac Rade Šerbedžija.

Vesna i Zoran se još nisu izjasnili što misle u svezi obiteljskih crnih orjunaških košulja i "mjerenu visine kukuruza". Sijači ustaša.

Onda je svako, tko ima oči i malo pameti, mogao od [čelnice HNS-a](#) (i ministricе vanjskih poslova) očekivati izjavu da treba povući optužnicu za genocid i ispriku R.Srbiji zbog hrvatske tužbe pred Međunarodnim sudom pravde (ICJ) u Haagu. Slijedom takve politike državnog vrha izbačen je poznati i u svijetu poštovan pravni zastupnik Hrvatske u Haagu prof.dr. Mirjan Damaška. Pusičkin građanski rat ogleda se također u – "Izjavom da Vučić mora priznati agresiju ako želi hrvatsku podršku za ulazak (Srbije, op.a) u EU, Karamarko se diskvalificirao kao mogući dio izvršne vlasti." (Večernji list, 29.3.2014.). Kakva je to poruka državnog vrha? Dodajmo ovome i izjavu uglednog odvjetnika [Ante Nobila](#) (svojevremeno HNS-ov kandidat za ministra pravosuđa): "Oluja' je imala više bitnih elemenata koji se približavaju genocidu nego što je to bilo u Vukovaru." Za njega bi bilo logično "da Srbija u ovoj situaciji mora ići s protutužbom." (Jutarnji list, 23.11.2008.)

No, zaboravimo prošlost i okrenimo se budućnosti.

Aleksandar Karađorđević i Josip Broz: *integralno jugoslavenstvo – bratstvo i jedinstvo*.

Prvi kralj Kraljevine Jugoslavije Aleksandar I. Karađorđević je 6. siječnja 1929. zabranio rad svih političkih stranaka. Orjuna je formalno raspuštena (do 1929. odrađeno je čak 600 političkih ubojstava u Jugoslaviji), pa sada kralj osobno uvodi diktaturu te brutalnom represijom i pojačanim policijskim terorom (zatvaranje i ubijanje političkih protivnika) nastavlja provoditi orjunašku ideologiju "integralnog jugoslavenstva" - velikosrpsku politiku stvaranja jednog jugoslavenskog naroda, velike jugoslavenske države sa središtem u Beogradu - koju će pod krinkom "bratstva i jedinstva" istim metodama nastaviti NKVD majstor Josip Broz – Tito. Maršal u Jajcu (29.11.1943.) kaže: "... **Naš mali jugoslovenski narod...**" Živio naš premjer!

*Poslije Šestojanuarske diktature dr. Budislav Grga Anđelinović je s [dr. Ivanom Ribarom](#) (kasnije predsjednik AVNOJ-a) bio jedan od osnivača *Jugoslavenske nacionalne stranke*.

*Velika Britanija priznala je 28. lipnja 1940. generala De Gaullea kao vođu "slobodnih Francuza" – prema tome – prvi antifašistički odred u Europi nastao je u francuskoj a ne jugoslavenskoj šumici.

Srpska narodna poslovica kaže da "dokon pop i jariće krst" pa je zato apsolutno neozbiljno i suvišno pitanje zašto su noviji "istorijski događaji" manje-više vezani uz samo dva mjeseca u godini – studeni i svibanj, ali i uz iste brojeve?! Čak će i izbori za EU-parlament biti održani na "Dan mladosti" 25. svibnja 2014. – očekujemo pobjedu jer Vlada ima apsolutnog favorita za tu prigodu – [Gordana Radmana](#) koji će štafetu palicu predati predsjedniku Partije.

29. studeni - je 333. dan u godini, pa **32** dana ostaju do kraja godine.

29. studeni 1776. – Nova Škotska (pokrajina u Kanadi) obranjena je bitkom kod Cumberlanda u Američkom ratu za neovisnost, pa je Velika Britanija uspjela očuvati svoju prekomorsku koloniju Kanadu sve do danas.

29. studenog 1918. - Crnogorski "Božićni ustank" nakon što je nelegalna "Velika Narodna Skupština Srpskog Naroda u Crnoj Gori" donijela odluku o ujedinjenju Kraljevine Crne Gore i Kraljevine Srbije pod dinastijom Karađorđevića.

28. studenog 1920. održani izbori za Konstituantu (Narodnu skupštinu) Kraljevine SHS.

29. studenog 1943. – Škot Sir Fitzroy Mac Lean, brigadni general i šef britanske vojne misije, padobranom je spušten u Jajce i u zgradu Sokolskog doma sudjeluje na 2. zasjedanju A.V.N.O.J-a koji donosi odluku o stvaranju "Druge Jugoslavije" s prvobitnim imenom Demokratska federalna Jugoslavija (D.F.J.), zatim vlade N.K.O.J. i proglašenju Josipa Broza maršalom ("To je nama naša borba dala da imamo Tita za maršala"). Sve odluke zasjedanja pisane su srpskim jezikom i ciriličnim pismom, a potpisivao ih je predsjednik AVNOJ-a dr.Ivan Ribar.

* Jajce i Bosansko Kraljevstvo palo je pod tursku vlast u ljetu 1463., no već 6. prosinca 1463. hrvatsko-ugarski kralj Matija Korvin oslobodio je dio Bosne, pa Jajce od 1463. do 1529. postaje središte Jajačke banovine i dio Hrvatskog Kraljevstva u hrvatsko-ugarskoj državi. Tursku opsadu Jajca 11.6.1525. je okončao hrvatski ban Krsto Frankopan, a početkom 1529. Stefan Grbonogi je Turcima predao grad.

*Posljednja kraljica (majka) Kraljevine Bosne, Katarina Kosača- Kotromanić (+1478.), žena bosanskog kralja Stjepana Tomaša, vazala hrvatsko-ugarskog kralja Matije Korvina, izgradila je u Jajcu katoličku crkvu sv. Katarine. Nakon pada Jajca (1463.) u turske ruke bježi u Rim (1464.). U svojoj oporuci (20. 10. 1478.), kao zakonita nasljednica kraljevstva, imenuje Papu Siksta IV i njegove zakonite nasljednike baštinicima Bosanskog kraljevstva. Legenda kaže da su početkom zime naši drugovi (Broz, Kardelj, Đilas, Ranković, Pijade, Ribar, Ristić, Čolaković, Bakarić, Krstulović ...) "putovali iz cele

Jugoslavije u Jajce", jer je Jajce bilo jedini grad na oslobođenom teritoriju. Ili je ipak riječ o nekoj drugoj simbolici?

29. studenog 1945. – Na 3. zasjedanju AVNOJ-a u Beogradu proglašena je Federativna narodna republika Jugoslavija (F.N.R.J.), kao pravna nasljednica Kraljevine Jugoslavije. (prvo zasjedanje AVNOJ-a održano je 26. i 27. studenoga 1942. godine u Bihaću)

*1. prosinca 1923. imozantna i mnogobrojna povorka **33** orjunaške zastave u Splitu.

*3. listopada 1929. ime države promijenjeno u Kraljevina Jugoslavija, a unutarnje uređenje svedeno je na **33** oblasti, 9 banovina i grad Beograd.

*3. odluka na 2. zasjedanju AVNOJ-a govori o proglašenju "Druge Jugoslavije".(32)

Dr. Ljubo Leontić – predsjednik Orjune i Titov veleposlanik u Londonu od 1945. do 1948.

Zatim je jedoglasno izabran novi Direktorij, i to: predsednik Dr. Ljubo Leontić, potpredsednik Niko Bartulović, gen. sekretar Dr. Vl. Matošić, gen. blagajnik Jerko Čulić, i članovi Direktorijskog odbora: Dr. M. Korolija, Dr. V. Krstulović i Ćiro Čičin-Šain. U prestolničku sekciju izabrani su Ing. M. Radojlović, D. Jevgjević i Dr. Mo-

Za 20. marta zakazana je VI. redovita sednica Glavnog Odbora u Ljubljani, kojoj predseda Leontić. Zaključeno je da Vel. Kongres svih Orjuna u Beogradu bude na 31. maja 1925., te su odregjene sve pripreme

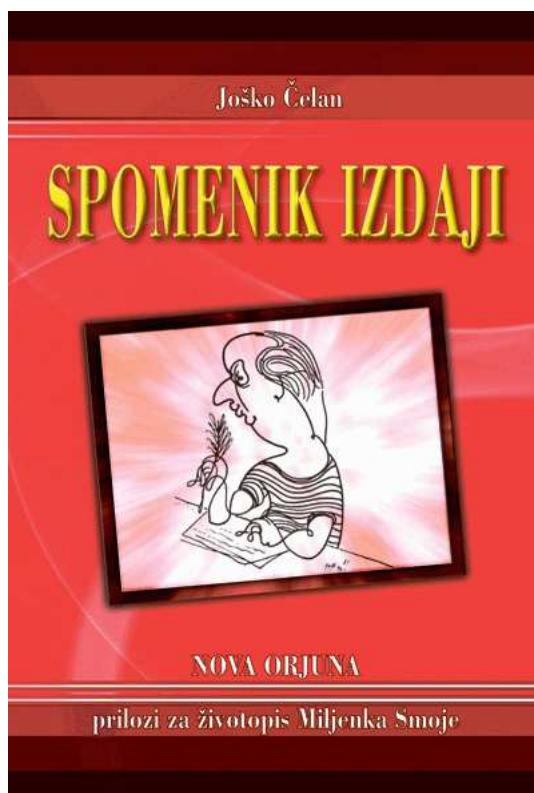
Dr. Ljubo Leontić - "slikar i pravnik, istaknuti socijaldemokratski političar prije Drugoga svjetskog rata. U njegovu su kuću zalazili Kardelj, Molotov, ali i Andrija Štampar." (Jutarnji list 30. rujna 2008.)

"U srpnju 1945. jugoslavenski ambasador u Londonu dr. Ljubo Leontić obavijestio je Foreign Office da je Pavelić u pritvoru i da se nalazi na austrijskom teritoriju koji je pod kontrolom britanske vojske. Ta je obavijest ponovno poslana mjesec dana poslije i još je dodana informacija da je Pavelić u rukama Britanaca u Klagenfurtu." (Globus, 27.3.2014.)

"Da pohvataju veze i sa Beogradom, polaze Leontić i Ostojić u aprilu 1914. u Beograd, gde dolaze u dodir i sa omladinom i sa vodećim političarima, i sa vladom. Vode pregovore sa »*Narodnom Odbranom*« i sastaju se sa najvigjenijim političarima sviju grupa: sa Pašićem, Lj. Jovanovićem, Davidovićem, Skerlićem i Cvijićem. Pošto su tako u glavnom pripremili teren, izlazi 1. maja prvi broj »**Jugoslavije**« u Pragu, sa uvodnom reči Dr. Leontića: »Problem Južnih Slovena, i kulturni i politički može se i mora se rešiti, evolucijom ili revolucijom, milom ili silom, samo u jugoslovenskom smislu!«"

Brojni su orjunaši, ili njihovi potomci, u službi Partije i Tita. Viktor Novak u Zagrebu objavljuje knjigu "Magnum Crimen: pola vijeka klerikalizma u Hrvatskoj" (1948.), a predgovor beogradskom izdanju te knjige (1986.) piše Jakov Blažević (prije javni tužitelje Narodne Republike Hrvatske, član Predsjedništva Saveza komunista Jugoslavije i član Predsjedništva Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (1971 – 1974.).

Za Zagreb, koji je predstavljao središte hrvatskog nacionalnog i državnog identiteta, Orjuna i Udruženje Četnika osjećaju gađenje ("crno-žuto" pa onda i "ustaško" leglo) i usmjeruju mržnju prema njemu (nevjerljiva sličnost s tekstovima "satiričko-političkog tjednika" *Feral Tribune* – "medijsku agenturu britanskog gazde Sorosa i udbomasonerije" – za koji je pisao i splitski novinar Miljenko Smoje, "alfa i omega splitske Orjune").

"Spomenik izdaji – nova Orjuna" (prilozi za životopis Miljenka Smoje), Joško Čelan, vlastita naklada, Split, 2008.

Za današnje udarne kolumniste i književnike (Ante Tomić, Miljenko Jergović, Boris Dežulović, Ivica Ivanišević, Jurica Pavičić, Predrag Lucić, Vojko Mirković, Kruno Kljaković, Vladimir Matijanić, Igor Mandić, Božo Novak, Sobordan P. Novak, Đermano Senjanović, ...) Miljenko Smoje je "ponajveći među svim piscima", "simbol Splita", "glasnik Dalmacije" ...

*Po tom "glasniku Dalmacije" je 2001. nazvana jedna ulica u Splitu, tadašnji predsjednik Mesić i gradonačelnik Puljić dolaze 2004. na predstavljanje knjige "Smojina biografija" (iz pera feralovca Ivice Ivaniševića); 2009. udbomasonerija grada Splita odluči Smoje podignuti velebni spomenik od bronce (kipara Aleksandra Guberine).

A Joško Čelan (*Spomenik izdaji – nova Orjuna*) u zadnjem dijelu knjige koji nosi naslov "Orjunaška otmica hrvatske budućnosti", na 482. stranici precizno definira politički i moralni profil Miljenka Smoje na temelju objavljenih dokumenata, citata i svjedočanstva:

«Miljenko Smoje je dakle - kada se sve zbroji, odvaže i usporedi zasigurno najveći totalitarni jugokomunistički i četnikoido – orjunaški medijski batinaš i doušnik svih vremena i na ovim prostorima».

Dozvola za spomenik "Prosinačkim žrtvama" na Mirogoju (grobno polje 91.) izdana je tek 1932. godine.

"Omladinci su naročito tražili brzo proglašenje ujedinjenja i oštro istupili protiv Radićevog nastojanja, da se ne dozvoli ulaz srpske vojske (Velika skupština u »Rovalu«: glavni govornici M. Lisičar, N. Barlulović i Dr. B. G. Angjelinović).

I u tom aktu zanosa, brze akcije, preuzimanja vlasti i održanja reda, izveli su omladinci važnu ulogu, naročito kao dobrovoljci na raspoloženju Narodnih Veća (Sokolski odredi, *mornarički odred u Zagrebu* itd.). Aktom od 1. decembra ujedinjenje je provedeno."

Hrvatski književnik Ivo Vojnović (od Tomaša Masaryka dobio orden *Bijelog lava III reda*; dopisni član Srpske akademije nauka), dnevnički zapis od 5. prosinca 1918.:

"Veliko zvono sv. Kralja poziva na Tedeum za novoga vladara kralja Petra Karagjorgjevića!! Jesam li ja to zbilja napisao na hartiju! Vjekovi muka, katastrofe svjetova da dogijemo do tog anahronizma, do tog prevrata svih pojmoveva, svih tradicija...Izlazim, kad na kraju Vinogradske ceste trči čeljad, pucaju, ne ide tram...Pobunili se vojnici 53! Zagorci! Navalili u grad s mitraljezima i puškama...bitka na Jelačićevu trgu – 13 mrtvih 17 ranjenih!! – Djelo Frankovaca i hulje Radića – Neuki, jadan svijet!..."

Spomenik "Prosinačkim žrtvama" na Trgu bana Jelačića podignut je 1942. godine.

Kada je u Zagreb došla okupacijska vojska Kraljevine Srbije (*Prosinačke žrtve*, 5. prosinca 1918.) izbile su masovne demonstracije pa je prva pobuna protiv podređenog položaja Hrvatske u jugoslavenskoj državi ugušena u krvi. A Miljenko Smoje u razgovoru s jednim beogradskim novinarom kaže: »*Kume moj, 1918. kada je u ovi grad došla srpska vojska, koje fešte, govori, slavlje.*«

Smoje 1972. godine cipelari jednog od vodećih proljećara, Dragutina Haramiju - »**nacionalisti, fašisti, teroristi**«.

Smoje 1974. godine hrvatske domoljube naziva »**baštardanin pasima**«.

Smoje 1985. godine, na pisanje beogradskih medija o Splitu kao incidentnom gradu (utakmica Hajduka i Zvezde) odgovara: »Krive su tešte kvadrate, one **hrvatske horde** koje su se u fini, crveni, jugoslavenski Split spustile s druge strane brda«.

* Smoje pamti da se zagorska Dalmacija (*Vlaji i Hercegovci*) oružjem oduprla srpskoj okupaciji 1918. pa ih u tadašnjoj sadašnjosti naziva "**hrvatske horde**" (op.a.)

Smoje 1988. godine prigovara Splićanima što nisu išli na Miloševićev miting u Kragujevac: »A baš Split ne smi švigavat, nego mora biti na poprištu svake bitke za Jugoslaviju. Da se mene pitalo išla bi splitska delegacija u reprezentativnom, najjačem sastavu.« Iste godine veliča Miloševićev miting od navodno milijun četnika na Ušću u Beogradu: »**Važno je da je zbor uspija.**«

Smoje 1988. godine slavi 1. XII 1918., *Dan ujedinjenja u karadorđevicevsku Jugoslaviju* (Slobodna Dalmacija 4. XII 1988.), a zajedno s njim tadašnji partijski šef, i današnji saborski zastupnik SDP-a Marin Jurjević.

*POZOR!

Ivici Račanu (+2007.) ovih dana pljušte medijski hvalospjevi: "tolerantan", "nije isticao sebe", "razuman", "ugodan sugovornik", "utemeljitelj socijaldemokracije" ... Nakon sloma Hrvatskog proljeća 1971. i čišćenja hrvatskih nacionalista kooptiran je u *Izvršni komitet Saveza komunista Hrvatske*, potom u *Predsjedništvo Centralnog komiteta SKH* (1978.), a od 1986. do 1989. bio je član *Predsjedništva CK SKJ*. U tom razdoblju razoružao je SR Hrvatsku. Oružje Teritorijalne obrane SR Hrvatske predao je JNA. Današnji mladi ljudi o tome pojma nemaju!

10. prosinca 1989. SKH donosi odluku o raspisivanju prvi višestramačkih izbora u Hrvatskoj, dakle četiri mjeseca nakon "mini Gazimestana" u Kninu.

9. srpnja 1989. pokraj pravoslavne crkve Lazarica u Kosovu kod Knina, Srbi organiziraju "mini Gazimestan" povodom 600. obljetnice kosovske bitke (*mošti svetoga cara Lazara putuju Jugoslavijom*), na kojem sudjeluje oko 50.000 Srba: "Ovo je Srbija", "**Ne damo te zemljo Obilića, ne damo te bez krvoprolića**", "Slobو, slobodo". Na tom skupu PRVI PUT se javno čuje poruka: "Druže Slobо, šalji nam salate - mesa ima, **KLAT ĆEMO HRVATE!**".

Prema tome, praizvedba te pesme mesar nije bila 20. studenog 1991. prigodom svečanog ulaska četnika u Vukovar, već u Kninu dvije godine prije! Svi vjerujemo da će o tom datumu, 9. srpnja 1989., i narodnim pjesmama "ugroženih Srba u Hrvatskoj", europarlamentarcima govoriti prof. dr. Milorad Pupovac kad na predstojećim izborima na listi SDP-ovih domoljuba uđe u Europski parlament.

HDZ službeno je upisan u registar političkih stranaka 5. veljače 1990. godine.

Smoje zna što je rečeno 9. srpnja 1989. pa onda 4. ožujka 1990. u poznatoj tradiciji bizantinske politike (srpsko izokretanje činjenica) Tuđmana proglašava »**poglavnikom**« i traži njegovo uhičenje; »*Bit će da se spremaju preuzeti vlast, klanje će biti prva i glavna točka programa. Nikad in dosta krvi!*« Istovremeno: »*Ta Francuska 7 (Društvo književnika Srbije, op.a.) meni je najdraže mesto u Beogradu.*«

***Istoga dana** kad je objavljen Smojin tekst u Slobodnoj Dalmaciji održan je veliki pro-četnički skup na Petrovoj gori. Glavni govornik na skupu bio je umirovljeni general-pukovnik i 'narodni heroj' Dušan Pekić koji je zagrmio - »**Uhapsit ćemo Tuđmana!**«. Pa onda ugroženi srpski narod, odjeven u srbijanske narodne nošnje sa šajkačama i kokardama, nastavi: "Uhapsite Tuđmana", "Ovo je Srbija", "**Idemo u Zagreb**", "**Ubit ćemo Tuđmana**", "**Slobodane, srpski sine kad ćeš doći do Udbine**", "**Petrova goro, čuvaj nam Jugoslaviju**" ... sve je to prenosila JRT pa bi nam naša javna kuća mogla taj skup osvježiti u udarničkom terminu. "Pomoz Bog junaci!"

Pokraj crkve Lazarice 1. srpnja 1990. Srbi iz Hrvatske proglašavaju terorističku "Zajednicu opština Sjeverne Dalmacije i Like", a već 3. srpnja srpski milicajci šalju protestno pismo Saveznom i Republičkom SUP-u o neprihvaćanju hrvatskog grba, kojega nazivaju "**ŠAHOVNICA**" (zanimljivo, već 1918. su ga zvali "ustaškim").

»Orjuna« - Split, 1924. (foto: www.ratnakronikasplita.com)

"A nije to ipak mala stvar, ne događa se svaki dan da ti u kuću na druženje svrati prvi čovjek države." (Leposava Smoje)

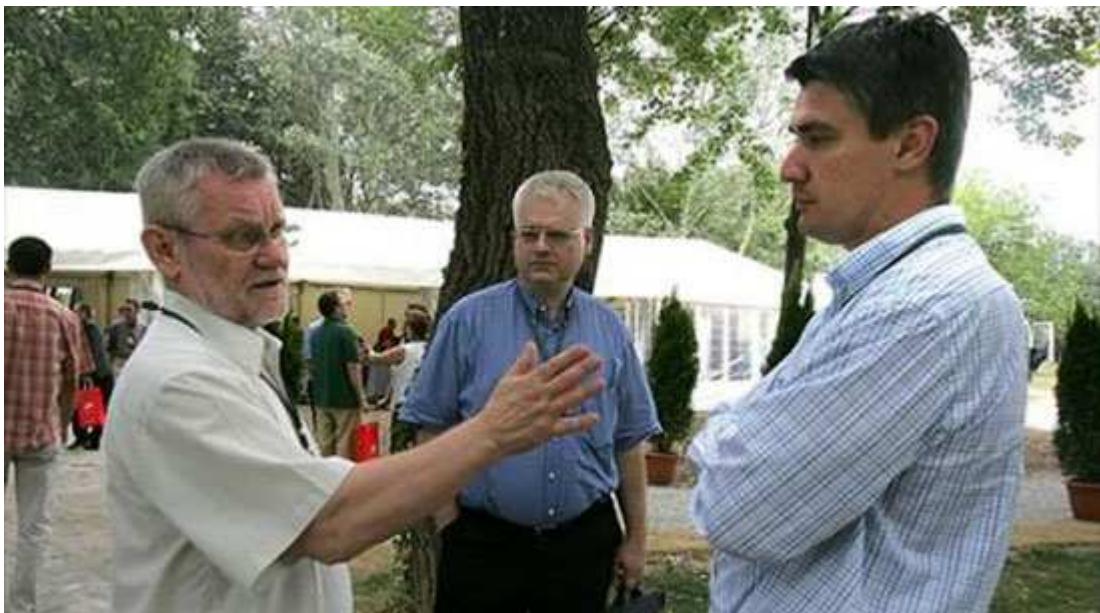
Split, 22. veljače 2014. "Predsjednik Ivo Josipović posjetio je Leposavu Smoje (*lady Macbeth* u knjizi Joška Čelana, op.a) u njenom domu te joj čestitao 94 rođendan. Lepa je Josipoviću poklonila karikaturu Miljenka Smoje koju je nacrtao Ivan Tolić, a Boris Kragić predao je predsjedniku plaketu Miljenko Smoje koja se dodjeljuje zaslužnima za promicanje kulturne baštine i boljštka Dalmacije." ([fotogalerija posjeta](#))

"Domoljublje dobiva novu definiciju(!), nacionalisti i branitelji nisu u modi, danas su opet u modi ideolozi i zagovornici »naših zajedničkih prostora« i tvorci »regiona«. Oni dobivaju odličja, njima je otvoren javni prostor, njima se klanja državni vrh." (Josip Jović)

Zaboravimo prošlost i okrenimo se budućnosti – mantra partijske države – "moderne" udbomasonerije starih orjunaško – partizansko – četničkih korijena.

«Reci, državo, je li još grijeh biti Hrvat i katolik?!» (biskup Slobodan Štambuk, 2008.)

«Vlast nam je zločinačka» (biskup Vlado Košić, 2013.)

Hrvatska ili Jugoslavija (regija "Zapadni Balkan")?

Više nema dvojbe. Milanović je u Londonu bio na "zapadnobalkanskoj" konferenciji, predsjednik Europskog parlamenta Martin Schulz (SDP) *malo se zabunio* pa je umjesto da predstavi Hrvatsku, **napisao** hvalospjev o Jugoslaviji (Bruxelles, 19.03.2014.), a Josipović i Pusić svojevoljno su sklopili strateško partnerstvo s Velikom Britanijom i onda se zanosno triput izljubili – valjda zato jer je *Vukovar srpski grad* – sa Šešeljivim četnicima "antifašistima" Dačićem i Vučićem, u Zagrebu i Beogradu.

"Umjesto europske politike dobili smo balkansku politiku, u ime narodnog jedinstva »pljačka se, krade i robi«, narod je strpljiv do skrajnih granica – ali i poslovičnoj miroljubivosti hrvatskog naroda ima kraja." (»Hrvatsko pitanje i revizija ustava«, Hrvatski borac, broj 3, 13. I. 1923.)

Onda su građanima i građankama objasnili da su im "*ruke vezane potpisom u Londonu*" (1915./2013.).

dine u buduće». Zatim se kaže: »Predratnoj jugoslovenskoj omladini ostaje uvek zajednička i nikad nepromenjiva misao vodilja jedinstvene naše nacije: prvo, demokratsko i savremeno socijalno uređenje Države bez obzira na istorijske granice, tradicije i plemenske razlike; drugo, stvaranje jedinstvene moderne kulture jugoslovenskog naroda«. Kao glavna i najsvećanija tačka dnevnoga reda na kongresu bila je određena: »Svečana Manifestacija Jugoslovenstva«.

"Hej Slaveni, jošte živi..."

Usporediti **tačke** kongresa sa sadržajem današnjih javnih medija (i školskih knjiga) u Hrvatskoj i odgovoriti na pitanje: Je li to "Zapadni Balkan"?

*preslike tekstova iz 1925. godine stavljene su u reportažu za sve one koji bi inače mogli reći da se radi o podmetanju.

U sredini krune hrvatskog grba nalazi se grb Dalmacije.

Kraljevina Dalmacija

Apostol Pavao spominje Dalmaciju i dalmatinske kršćane u Poslanici Rimljanima, XV, 9, i Timoteju, IV, 10.

Povijest Dalmacije zapravo je i povijest Hrvatske, jer je duhovno, kulturno i povjesno težiste Hrvata bilo u Dalmaciji (majstor Radovan, [Tavelić](#), Zoranić, [Dalmatinac](#), Marulić, Lucić, Držić, Klović, Hektorović, Vrančić, Getaldić, Dominis, Palmotić, Kašić, Bošković...). Sviđalo se to nekome ili ne, činjenica je da su hrvatski identitet, u svim razdobljima hrvatske povijesti, čuvali hrvatski katolički svećenici u svojim "jazbinama" (»Hrvatska je pokatoličena jazbina« -'Nedjeljom u 2', HTV1, 2.6.2013.). Prvo veleposlanstvo Vatikana u Hrvatskoj bilo je u Dalmaciji ([Vrana – Aurana](#), [Vranski priorat](#)).

* Ovdje se moramo pitati zašto Marko Marulić (Split, 18. kolovoza 1450. - Split, 5. siječnja 1524.) svoj jezik naziva hrvatskim (ep *Judita u versih harvacki složena*), a ne hrvatsko-srpskim?

Razdioba (dezintegracija) Hrvatskog Kraljevstva (*regnum Croatiae et Dalmatiae*) počinje s Prvim križarskim ratom. Stranci jedinstveno Hrvatsko kraljevstvo postupno počinju razdvajati na administrativno političke pokrajine ("regije"), zasebna područja vladanja označena grbovima Kraljevine Dalmacije, Hrvatske, Slavonije i Bosne. Zbog geostrateškog položaja Dalmacija je poprište bojeva suprotstavljenih europskih sila sve do danas. Primjerice, *Farnesina* (sjedište talijanske diplomacije) ponovno govori o "europskom Jadranu", čitaj talijanskom, a ne o hrvatskom Jadranu.

*Realno je očekivati da će "London" – novi strateški partner Josipovića, Pusićke i Milanovića – po treći put Hrvatsku uvaliti u Jugoslaviju. Vijesti iz *regije*, *regiona* ili *za regiju* ("Zapadni Balkan") sve češće se spominju u javnim glasilima Hrvatske: "predsjednik Ivo Josipović za prvi službeni posjet u regiji odabrao je Sloveniju" (12.03.2010.); ... Mreže stranačkih organizacija mladih (Political Youth Network – PYN) iz pet zemalja regije, primio je predsjednik Republike Hrvatske (20.03.2013) ...

Od vremena Križarskih ratova (1096 - 1291.) grb i njegovi elementi (simboli) predstavljaju oblik identifikacije, identiteta (obiteljski, vjerski, politički) svoga nositelja, "osobnu iskaznicu" velikaških obitelji i srednjeg plemstva koju vladar/kralj osobno potpisuje u obliku isprave nazvane grbovnica. Iz vladareva grba postupno se razvio državni grb (združeno grbovno znakovlje pokrajina ili niza krunskih zemalja koje tvore državu tog vladara). Grbom s tri okrunjene lavlje glave službeno je prvi put označeno Hrvatsko Kraljevstvo (država) kao cijelina.

Ostrovica, – 1347., grub Kraljevine Hrvatske i Dalmacije (1); Innsbruck, – 1495., grub Kraljevine Dalmacije (2)

Prvi službeni hrvatski državni grub – tri okrunjene lavlje/leopardove glave – pronađen je na ulomku kamene ploče s Ostrovičke utvrde (oko 1347.). Njime Ugarsko-hrvatski kralj Ljudevit I. Anžuvinac (+1382.) označava obnovljeno političko-teritorijalno jedinstvo stare Kraljevine Hrvatske (od jadranskih otoka do Drave) pod nazivom Kraljevstvo Dalmacije i Hrvatske (*Regnum Dalmatiae et Croatiae*).

Nikad ne ćemo znati zašto su pravni savjetnici kralja Ljudevita I. Anžuvinca izabrali tri lavlje glave za hrvatski državni grub: po jedan okrunjeni lav (regnum) za teritorij Dalmacije, Hrvatske i Slavonije ili tri administrativna dijela rimske provincije Dalmacije u srcu starohrvatske države - Liburnija, Dalmacija i Narent?

*Kraljevina Hrvatska je od početka XII st. (1102.) živjela u savezu s Kraljevinom Ugarskom.

*Naselje Ostrovica (s utvrdom i starohrvatskom nekropolom) nalazi se oko 2,5 km zapadno od Bribira ([Bribirska glavica – Hrvatska Troja](#)). Strateška utvrda ("ključ grada Zadra") u posjedu je Bribirskih knezova od hrvatskog plemena Šubića sve do 1347., kada im kralj Ljudevit I., da oslabi njihovu moć, prinudom (Jurja III. Šubića) oduzima Ostrovicu, ali zauzvrat im daje (31. srpnja 1347.) udaljeni [grad Zrin](#) (izmedju Gline, Petrinje i Une). Deložirani u Zrin Bribirski su se knezovi nazvali Zrinski, a **Nikola Šubić-Zrinski** (+1566.) je najslavniji član te velikaške obitelji i jedan od velikana hrvatske povijesti.

*Kralj Ljudevit I. Anžuvinac prvi je poslije hrvatskog kralja Zvonimira porazio vojsku Mletačke Republike u Dalmaciji, i onda Zadarskim mirom (1358.) prisilio Veneciju da se odrekne svih posjeda u Dalmaciji, ali i titule "hrvatskog i dalmatinskog kneza" koju si je sama dodijelila. Od tada se Dalmacija spominje kao zasebno područje vladanja (regnum).

*Innsbruck, prijestolnica cara Maksimilijana I. Habsburškog. Naslikani grub s tri žute (zlatne) okrunjene lavlje glave na plavom polju štita odnosi se samo na Kraljevinu Dalmaciju. Naime, na istom zidu naslikan je i grub Kraljevine Hrvatske.

Grbovi pridruženih kraljevina povezanih ugarskom krunom u grbu kralja Matije Korvina (naslovnički knjige *Chronica Hungarorum*, Jan de Turocz, 1488.)

I u grbu kralja Matije Korvina (+1490) grb s tri okrunjene lavlje glave je simbol za Kraljevinu Hrvatsku, Dalmaciju i Slavoniju.

*Matija Korvin bio je ugarski i hrvatski kralj (od 1458.), češki kralj (od 1469.) i austrijski vojvoda (1490.); za obranu od Turaka utemeljio je Senjsku kapetaniju i Jajačku banovinu. Njegova kraća verzija službene titule kralja Ugarske je glasila: *Kralj Ugarske, Hrvatske, Dalmacije, Slavonije i tako dalje.*

Kralj Matija Korvin, detalj iz knjige *Chronica Hungarorum*, 1488.

Kralj Vladislav II. Jagelović, talir, 1506.

Vladislav II. Jagelović (+1516.), naslijednik Matije Korvina, bio je češki (od 1471.), ugarski (od 1490.) i hrvatski kralj (od 1492.).

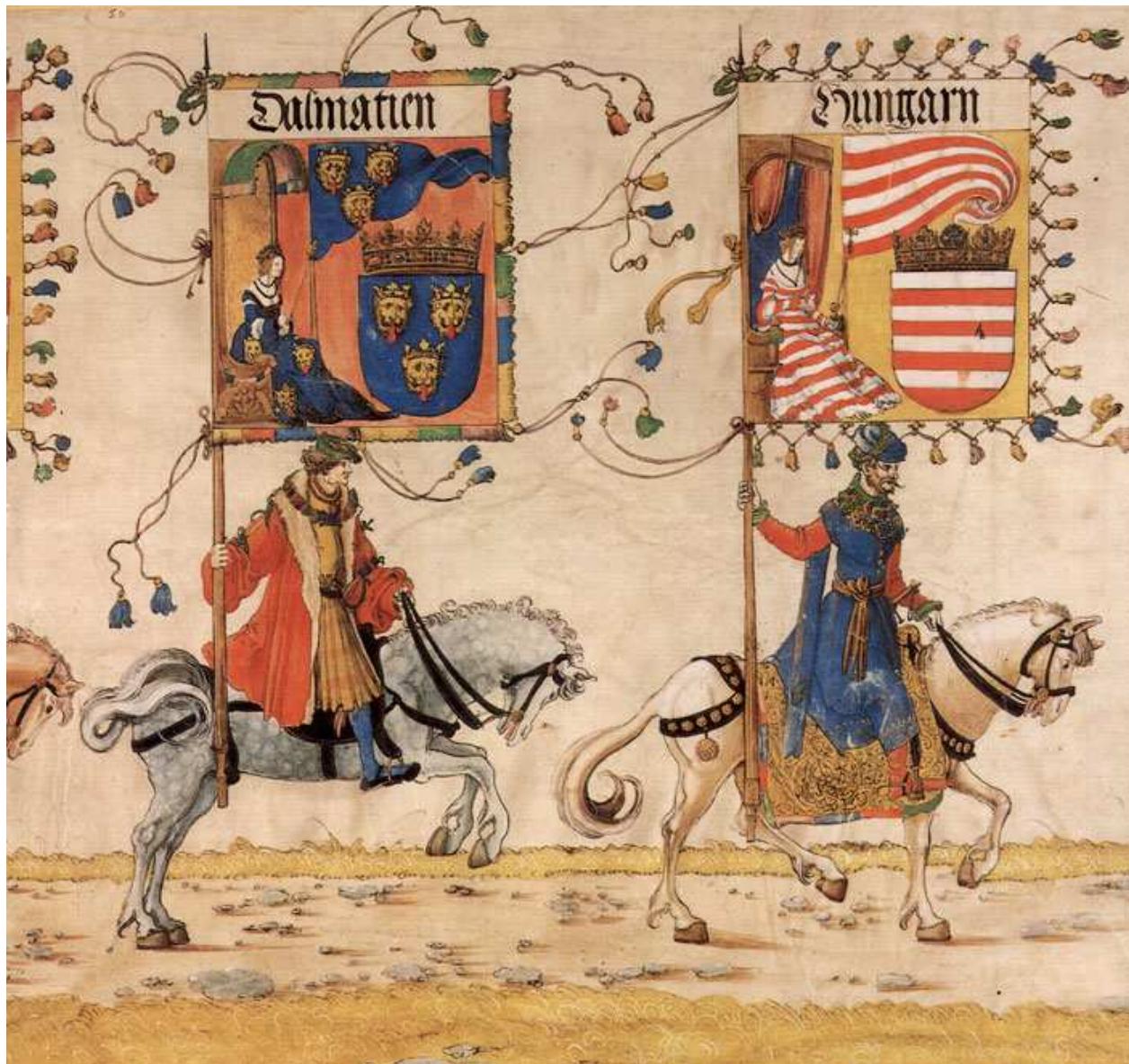
Hrvatsku je degradirao sa statusa pridružene kraljevine na status ugarske pokrajine, i zato ga Hrvatski sabor dvije godine odbija potvrditi za kralja.

Na inzistiranje hrvatskoga plemstva dodijelio je "Kraljevini Slavoniji" grbovnicu (1496.) - grb s kunom i šesterokrakom zvijezdom, ali ga nikada nije stavio u svoj kraljevski grb.

Triumphzug Kaiser Maximilians (Albrecht Altdorfer, 1513-1515.)

Maksimilijan I. Habsburški (+1519.), car Svetog Rimskog Carstva, nakon rata s kraljem Vladislavom II. Jagelovićem (1477 - 1488.) i potpisivanjem mira u Požunu 1491. (današnja Bratislava), osigurao je naslijedno pravo Habsburgovaca na Češku, Ugarsku i Hrvatsku krunu. Hrvatski sabor u Cetingradu (1527.) izabrao je Ferdinand I. Habsburgški za hrvatskog kralja.

Trijumfalni marš cara Maksimilijana I. – zastave Hrvatske i Ugarske krune (detalj, Albrecht Altdorfer, 1513-1515.)

Grb s tri okrunjene zlatne glave lava bio je sve do smrti cara Maksimilijana (+1519.) grb Kraljevine Hrvatske, a od 1525. samo grb Kraljevine Dalmacije ("Dalmatinski grb"), iako su priobalni dijelovi Dalmacije već od 1409 - 1420. ponovno odkinuti od Hrvatske i postali pljenom mletačkog lava u sastavu "Mletačke Dalmacije i Albanije", sa Zadrom kao glavnim gradom sve do 1797. (Zanimljiva knjiga o umijeću spletka karenja Presvjetle Republike : W. G. Tarpley, PROTIV OLIGARHIJE - Venecija i Britanci, Eneagram, Zagreb, 2007.).

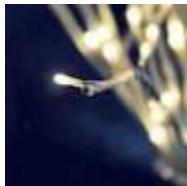
Treći, zadnji nastavak reportaže donosi priču o "Trojednici" (pogrđni mađarski naziv za Kraljevinu Hrvatsku, Slavoniju i Dalmaciju), Khuen Hedervaryju i Hermannu Bolléu.

Bilježim se
barbar Ljubomir Škrinjar

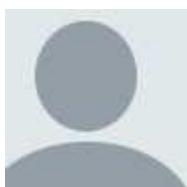
DRAN • prije dan

G.Škrinjar, Vi ste "krivac" da sem propustil današnji TV dnevnik Nove. Maestralno

Sjeni Nasuprot DRAN • prije 18 sati

... bome i da ja tek sada u 01.22 idem spavati! :D

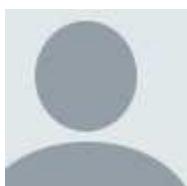
Bobo Mostarac Sjeni Nasuprot • prije 14 sati

Ovaj dio Hrvatske povijesti je skoro nepoznat, al' će biti obvezna lektira u našim školama!

Vidoviti • prije dan

Pridružujem se optužbi protiv autora. I ja sam njegovom krivicom propustio dnevnik Nove, i petnaest minuta dockaniji dnevnik HRTa.

crna vrana • prije dan

Maestralno naš Škrinjar raskrinkava orjunaško -komunistički ološ koji k'o krpelj živi na hrvatskom proračunu i dan danas , trujući nam mladež kroatofobijom i srbofilijom. Ovo njegovo štivo dajte čitati svojoj djeci i mladeži , tako da im EPH ergela ne može olako prodavati rog za svijeću.

Zanimljivo je bilo čitati sva ta prezimena orjunaških prvaka, pa se uvjeriti kako današnje jabuke istih prezimena nisu pale daleko od (orjunaškog) stabla. Indoktrinacija četništвom i Waldbanditzmom se prenosi s koljena na koljeno. Posjet "Pravednika" Lepi Smoje je indikativan. Inače orjunaška zakletva je bila -"Mame mi moje", a zakletva splitskih neoorjunaša je- "Mame mi Smoje" (copyright Z. Hodak)

npiskač • prije 21 sati

Čestitam, čestitam! Lijepo štivo, korisne ilustracije. Organizacija jugoslavenskih nacionalista preživjela je sve mijene i ostala ista.

Marija Kovač • prije 21 sati

Muslim, bolje išta nego ništa. Ali, treba to raditi intelektualno poštenije.

"Veliki" Hrvati, poglavito zagrepčanci, moraju biti odgovorniji za osjećaje cjeline svoje nacije, svakog dijela hrvatske domovine. Ovako proviruju kompleksi. Plemstvo obvezuje.

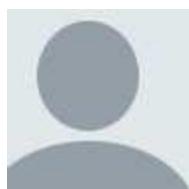
Znadete li Vi g. Škrinjar što su Hrvatima Talijani. I što su radili i htjeli sa Istrom, Dalmacijom, Jadranom? Znadete li gdje su sve bile talijanske postrojbe na hrvatskom ozemlju i moru još i 1920. godine. Znadete li za Londonski tajni ugovor i Grayev memorandum 1915. godine. Pola Jadrana Talijanima, pola Srbima. A vidite, sad je sve Hrvatsko. Skoro sve. Zahvaljujući borbi Miše Kovača. Tompsona, Olivera i ostalih Dalmatinaca.

Pa ti orjunaši koje navodite, pa te fotografije. Pa znadete li Vi tko je Juraj Biankini, i ako znadete zbog čega puku hrvatskom to ne kažete. Časna hrvatska, pravaška starina. Znadete li Vi tko je Gajo Bulat? Vođa hrvatskih preporoditelja i prvi hrvatski predsjednik splitske općine. Pa i njegov nećak Edo Bulat, prvi povjerenih NDH za Dalmaciju imenovan u travnju 1941. godine. pa zbog čega to puku hrvatskom ne kažete. Pa onda tako plošno o Meštroviću, Ujeviću, pa i Čerini, neprijatelji, vidim, mogu odmarati. A onda, moglo bi se i upitati gdje je zagrebačka regimenta, ali to nas u Dalmaciji niti previše ne zanima. Mi smo valjda iznad toga. Imamo pametnijeg posla u borbi za hrvatski opstanak.

Mora to biti bolje, odgovornije. Ovako Vi ste, kao, Mamić, što li, a dolje su Bege. Ma dajte. Samo probajte.

Tuđman je, konačno, mogao potezom malog prsta onemogućiti izlaženje "Feralu", ali nije. Niste ni Vi EPH danas.

Inače, Vaše su reportaže pravo blago u ovim olovnim godinama.

Ljubomir Škrinjar Marija Kovač • prije 20 sati

Poštovana gospodo Kovač,

Znam da još nitko nije snimio film o holokaustu Hrvata i Slovenaca u Istri; "Pa ti orjunaši koje navodite, pa te fotografije..." - imena su iz knjige "Niko Bartulović: »Od Revolucionarne omladine do Orjune«, Knjige Orjune, Izdanja Direktoriuma Orjune, Split 1925.", i vjerojatno Vam je taj podatak u tekstu promakao. Ne znam zašto mi zamjerate objavu fotografija - i one su dokument jednog vremena. A kad već spominjete J. Biankinia onda je zaslužio da mu ime napiše don Juraj Biankini, nismo valjda još i danas protiv Crkve.

Marija Kovač Ljubomir Škrinjar • prije 19 sati

Gospodine Škrinjar, čast mi je!

Niko Bartulovči konačno je kao Hrvat završio doista u pravim četničkim redovima Draže Mihailovića. Izrod pravi bez pokajanja. Pa nećemo valjda danas pisati hrvatsku povijest po kazivanjima Gorana Babića. Ili Borisa Dežulovića.

Hrvatska borba za Jadran nije bila ni laka ni jednostavna. Nije to čak ni danas. Nije laka ni borba za hrvatsku Bosnu i Hercegovinu. Teško je reći tko je od nas tu potpuno u pravu. Ali isto tako je teško reći i tko je potpuno u krivu. Sada, Srbi tu uvijek znaju iskoristiti gužvu, pa pridobiti i na duže vrijeme instrumentalizirati inače ne baš nesposobne sinove hrvatskog naroda. A mi niti svoje znademo vratiti nazad, niti njihove pridobiti. Zamislite koji bi to bio urnebes kada bi Pupovac postao srpski Dežulović. Eto, u ovaj kasni sat.

Drago mi je da se skinula protuhrvatska, autonomaška, orjunaška stigma sa starog hrvatskog grba (Troglava). Prikazi su najsličniji glavama risova. Kada smo ga mi isticali kao naš hrvatski grb napadali su nas zagrepčanci i zagrebački hercegovci da je to mletački simbol. Original se čuva u Muzeju hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu. Inače, u Žažviću nedaleko Bribirske Ostrovice pronađena je srednjovjekovna kultna skulptura s tri ljudska lica na jednoj glavi. Možda je i to Troglav. Pa hrvatski planinski vrh Troglav, pa Triglav, pa Trojednica, pa tri banove zemlje, pa Trojstvo, pa tri prsta i polaganje prisege.

Vladač • prije 19 sati

Prekrasan izvor poviestne spoznaje. Zaintrigirao me u ovom poviestnom elaboratu spominjani Ćiro Čičin-Šajn. Volio bih znati je li mu jugo-bandit Ante Čičin-Šajn (Split, 1935. - Zagreb, 30. prosinca 2008.) sin.

Ivan Miletić • prije 15 sati

Eto to je to...Čim hrvati pokušaju stvoriti državu UVIJEK izlaze šarene zmije "orjune" ,velikosrbstva" i četništva ispod kamenja...To je kao bakcil,virus u tijelu hrvatske Nacije.Jedina antidoza tom otrovu koji I dan danas u manjim ili većim dozama djeluje je ISTINSKA HRVATSKA DOMOLJUBNA ELITA koja treba biti čuvar DOMOVINE.I to ne "trenutno" ili "na mahove" nego uvijek I nepokolebljivo na straži.Najvažnije u svemu tome je JAK ,upravo GRANITNI okvir pravne države hrvatskog naroda.Jaki zakoni,sročeni tako nedvomisleno i egzaktno da svako nuliranje hrvatske suverenosti, svaka zločudna ,antihrvatska propaganda ,rušilačka dijela ili degradacija Hrvatske ili hrvatskih interesa bude upravo neizvodljiva,pa i zakonski kažnjiva kao dijelo protiv države ,pa čak i čin veleizdaje.Ovako,u nedostatku jednog takvog čvrstog ,u zakon sročenog kamena temeljca hrvatske države uvijek moramo započimati iz početka i biti na milosti i nemilosti "tekuće",antihrvatske,proboljševištičke,jugoslavenske ili orjunaške "vlasti".Moraju biti okviri ,kad je država u pitanju (usprkos demokratskom uređenju) koji se nemogu preći,granice koje se nemogu prijeći....Takove I slične zakone imaju većina "demokratskih država,USA,(Patriotic Act),iEngleska,Francuska,Austrija,Švicarska,Izrael...i većina drugih!Jedino takvim ,nazovimo ih recimo,"DOMOLJUBNIM ZAKONIMA ZA ZAŠТИTU HRVATSKE DRŽAVE " potvrđene u Saboru I stavljene u ZAKON po najvišem vrhovnom sudu Hrvatske države. bilo bi uveliko onemogućeno stalno ruiniranje i rušenje velebne zgrade hrvatske državnosti koju smo uz tolike muke,krv,,znoj suze sazidali.I ništa nam tada nebi niti ORJUNA niti bilo koje druge "Zmije otrovnice" mogle više naškoditi!

Vidoviti • prije 11 sati

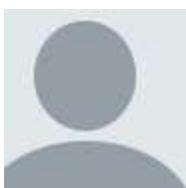
Ova reportaža je posebna jer pokazuje da Orjuna i Neoorjuna nisu plod nekog prolaznog političkog spleta okolnosti kojeg je u danom trenutku iskoristio oportunistički dio inteligencije za u se, na se i poda se. Nikako.

Radi se o vrlo svjesnoj i razrađenoj političkoj i jugoideoškoj platformi, uz isto tako razrađene metode startavši od osvajanja medija. Pripadnici današnje Neoorjune to rade iz uvjerenja, a ne jedino iz primitivnog oportunizma, dovoljno je pažljivije pročitati kako su pisali prije 100 godina. Čak su i neka prezimena ista.

Što se promijenilo? 1922. pišu: "U Zagrebu je Orjuni naročito težak teren. Retki su koji je podupiru." To se promijenilo. Orjuna je danas najjača upravo u Zagrebu. Vladaju medijima, HRT, EPH, imaju predsjednika države, cijelu vladu... Pitanje je nemaju li svoje prste na opoziciji.

1922.: "Pitanje širje saradnje izmegju Narodne Obrane, Udruženja Četnika i J.N.N.O. postaje sve aktuelnije." A s kim se danas ljube Ivo Josipović i Vesna Pusić nego s četnicima?

Nemojmo se zavaravati tko vlada Hrvatima. Koji bi narod dopustio ono što se dogodilo u Haagu i koji bi narod birao za predsjednika izdajicu i lažnog svjedoka protiv vlastite države? Niti jedan. Niti je to napravio svjesno hrvatski narod. Toliko su dobro organizirani i podržani izvana.

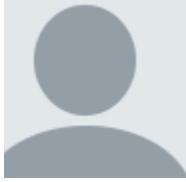

M.B.Martinov • prije 7 sati

Kao i uvijek, lijepa reportaža Lj. Škrinjara. No, ne smiju se svi intelektualci s početka 20. st. svrstavati u orjunaše, od Gaja, Jurja Strossmayera do Ivana Meštrovića ..., iako su zastupali jugoslavenske ideje. Daleko su oni bili od orjunaša, tražili su hrvatsku samobitnost, istina kroz južnoslavensku ideju, u kojoj su vidjeli spas hrvatskog naroda, kao mnogi od nas danas koji smo vidjeli spas u EU. U Dalmaciji se kaže: svako vrime nosi svoje brime. Velika je to razlika od Karađorđevih orjunaša: Smoje, Andelinovića, Novaka ... Spomenuti Tin Ujević bio je pravaš, pa se priklanjaju južnoslavenima, samo zbog hrvatske opstojnosti, pa kaže:

..“A kukavan je Hrvat novog vremena,
te pušta da ga stranac k stalnoj smrti vodi.
Ne opiruć se klanju — krotko janje — hodi
i ne zna zbacit groznog ropstva bremena.”..

Mnogi hrvatski intelektualci spoznali su vrlo brzo da je jugoslavenstvo najveća „grobnica“ Hrvata. Spoznao je to i Ivan Meštrović, slikar Ljubo Babić (Kležin kum) koji je dizajnirao krunu NDH, i mnogi, mnogi drugi. Nažalost razni Andelinovići i Smojini nisu ni do danas!

Frano Cebalo • prije 7 sati

Poslušajte radio emisiju HR "Dogodilo se na današnji dan" Od 06. travnja, 2014. godine. Prilogu o napadu na Jugoslaviju 06. aprila, 1941. godine, i kasnijim događajima. Ukratko: Jugoslaviju je napala Njemačka. Poslije kapitulacije jugoslavenske vojske raskomadale su je: Njemačka, Italija, Mađarska i Bugarska. Njemci su u Srbiji uspostavili marionetsku državu, a na većem djelu Hrvatske banovine i Bosne i Hercegovine stvorena je Nezavisna Država Hrvatska u kojoj je na

vlasti bila FAŠISTIČKO ŠOVINISTIČKA UŠTAŠKA organizacija hrvatskih NACIONALISTA. Njemačka, Italija, Mađarska, Bugarska bez atributa. Srbija olakotno - marionetska. Na Hrvatskom Radiju, prije dva dana!

Stjena Frano Cebalo • prije 5 sati

A što drugo očekivati od orjunaške djece koja vladaju raskomadanom hrvatskom domovinom...

Diana Majhen • prije 5 sati

izvrstan članak